

130-lecie urodzin Marii Kownackiej

Mural Marii Kownackiej w Szkole Podstawowej nr 80

fot: Władysław Głowala

„Bo tylko w tym sadzie
ptak gniazdo uwije
gdzie człek serce kładzie
we wszystko co żyje”

„Trzeba dzieciom dać serce, piękno
i uśmiech, aby uczyły się kochać ludzi
i wszystko, co je otacza”

Maria Kownacka

Tekst, który Państwu przedkładam, jest opisem udziału Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej we wrześniowych obchodach 130. rocznicy urodzin pisarki, tłumaczki, autorki sztuk i słuchowisk radiowych, wielkiej miłośniczki dzieci i przyrody – Marii Kownackiej. Ta wyjątkowa rola WSM wynika nie tylko z tego, że pisarka zamieszkiwała i działała społecznie bardzo aktywnie na terenie Spółdzielni, ale i z tego, że Spółdzielnia została spadkobierczynią jej praw autorskich. Ten wyjątkowy rok został ustanowiony przez radnych

Żoliborza rokiem tej popularnej pisarki. W obchody włączone są także szkoły, przedszkola i biblioteki, również na Bielanach. Wydarzenia związane z rocznicą potrwać co najmniej do końca roku. Zainteresowanym postacią wsm-owskiej pisarki polecam, między innymi, zajrzenie do rozmowy opublikowanej w numerach 2 (401) i 3 (402) „Życia WSM” z 2017 roku pod tytułem „Kownacka – nie tylko od Plastusia” (rozmawiają Bartłomiej Pograniczny z „Życia WSM” i Anna Gruszczynska, kierowniczka Muzeum Izby Pamięci Marii Kownackiej) oraz na stronie WSM „Maria Kownacka (1894-1982)”.

WSM przypominała historię jubilatki albo podczas własnych osiedlowych pikników, albo uczestnicząc w dzielnicowych uroczystościach, albo udzielając swej sceny w Społecznym Domu Kultury. Należy wspomnieć tu również o interesującej wystawie poświęconej Marii Kownackiej w hallu SDK przy szatni.

Pikniki
We wrześniu odbyły się pikniki na: Osiedlu Ceramiczna (8 września „Rodzinny”, ul. Ceramiczna), Bielaniech (22 września „Żegnaj lato”, ul. Starej Baśni 3), Piaskach (28 września „Kolorowe Plastusiowo”, plac zabaw „Plastusiowo”, ul. Kochanowskiego 22).

Mieszkańcy, istniejącego od trzech lat **Osiedla Ceramiczna**, licznie wzięli udział w imprezie, integrowali się, piknikowali. Wielki wkład pracy w organizację wydarzenia włożyła administratorka Danuta Szewczyk. Obecni byli: wiceprezes Danuta Daśko, pani Anna Gruszczynska i dyrektor SDK Paweł Świętorecki. Przybył też Plastus, z którym wszystkie dzieci chciały mieć zdjęcia. Galeria artystyczna WSM szybko wzbogaciła się o nowe arcydzieła – pokolorowane przez dzieci podobizny Plastusia. Kilku plastyków przekroczyło ledwo cztery lata.

Dokończenie strona 3

Projekt porządku obrad Walnego Zgromadzenia

Zarząd WSM, działając na podstawie § 77 ust 1 i § 78 ust 1 Statutu Spółdzielni, zwołuje **WALNE ZGROMADZENIE** członków WSM w dwóch częściach.

Obrady odbędą się w sali nr 1 SDK w Warszawie przy ul. Słowackiego 19a o godz. 16:30

część I – 8.10.2024 r. (wtorek): Rudawka, Zatrasię, Wawrzyszew, Wawrzyszew Nowy, Niedzielskiego, Nowodwory, Latyczowska, Hery

część II – 10.10.2024 r. (czwartek): Żoliborz II, Żoliborz III, Piaski, Bielany, Młociny, Ceramiczna

z następującym uzupełnionym projektem porządku obrad:

1. Otwarcie zebrania.
2. Informacja o elektronicznym systemie głosowania, sprawdzenie działania systemu.
3. Wybór przewodniczącego.
4. Wybór sekretarza i dwóch asesorów WZ.
5. Odczytanie listy udzielonych pełnomocnictw.
6. Wybór Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej.
7. Przyjęcie porządku obrad WZ.
8. Rozpatrzenie, dyskusja i podjęcie uchwały w sprawie realizacji w systemie deweloperskim planowanej inwestycji „Lindego”, położonej w obrębie ulic: Lindego, w Dzielnicy Bielany m. st. Warszawy.

9. Rozpatrzenie, dyskusja i podjęcie uchwały w sprawie realizacji w systemie deweloperskim planowanej inwestycji „Włociańska 12”, na nieruchomości położonej przy ul. Włociańskiej w Dzielnicy Żoliborz m. st. Warszawy (sprawa zamieszczona w porządku obrad na wniosek członków Spółdzielni).
10. Zamknięcie obrad.

UWAGA

W poszczególnych częściach Walnego Zgromadzenia udział biorą **TYLKO** członkowie Spółdzielni zamieszkali w wyznaczonych Osiedlach. Prosimy o przybycie z **dowodem tożsamości niezbędnym przy podpisywaniu listy obecności** i otrzymaniu mandatu uprawniającego do udziału w głosowaniu **oraz legitymacją członkowską, która skraca czas związany z wydaniem mandatu.**

Wszystkie projekty uchwał oraz materiały dotyczące spraw objętych porządkiem obrad zostaną wyłożone w Administracjach Osiedli, siedzibie Biura Zarządu pok. nr 103 oraz na stronie internetowej WSM – w aplikacji EBOOK. Członkom przysługuje prawo zapoznania się z tymi dokumentami.

Zgodnie z art. 8[3] ust. 1 [1] ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, Członek może uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu poprzez pełnomocnika. Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego członka. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności i dołączone do protokołu Walnego Zgromadzenia.

WSM liderem spółdzielczości mieszkaniowej

Miło nam poinformować, że WSM po raz kolejny znalazła się w gronie Liderów Spółdzielczości Mieszkaniowej. Uroczyste wręczenie nagród odbyło się 26 września.

W kategorii SPÓŁDZIELNIE NAJWIĘKSZE REALIZUJĄCE INWESTYCJE MIESZKANIOWE nagrodę otrzymały trzy spółdzielnie:

- Pabianicka Spółdzielnia Mieszkaniowa
- Międzyzakładowa Spółdzielnia Mieszkaniowa „Energetyka” w Warszawie
- a także Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Jak wskazali organizatorzy: To już dziesiąta edycja konkursu, w którym redakcja „Administra-

tora i Menedżera Nieruchomości” wylania najprężniejsze spółdzielnie mieszkaniowe w Polsce. Cieszymy się, że doceniono naszą pracę na rzecz Mieszkańców.

Zarząd WSM

Kto otrzyma tytuł „Przyjaznego Spółdzielni” za 2024 rok?

Wakacje już za nami, nadeszła jesień. To również znak, że rok powoli zbliża się do końca. Rok, w którym wiele się wydarzyło w osiedlach WSM. Redakcja „Życia WSM” chciałaby uhonorować osobę, która sprawiła, że w 2024 roku jej sąsiadom żyło się trochę lepiej. Dlatego zaczynamy przyjmować zgłoszenia w IX edycji konkursu „Przyjazny Spółdzielnia”.

To od Państwa zgłoszeń zależy, kto będzie mógł dołączyć do grona laureatów. Czekamy na sylwetki osób, które na różnych polach przyczyniły się do poprawy sytuacji w całej WSM lub tylko w najbliższej okolicy, osiedlu. Warto zaznaczyć, że kandydaci, w momencie zgłoszenia, nie mogą zasiadać w Zarządzie WSM, Radzie Nadzorczej lub Radzie Osiedla.

Kto dotychczas został „Przyjaznym Spółdzielni”? Za 2016 rok nagrodę otrzymał pan **Marek Tomczak**, ówczesny dyrygent chóru „Piaskowe babeczki”. W II edycji wygrała pani **Ewa Czartoryska-Stanisławska**, która prowadziła zajęcia taneczne w klubie Piaski. W III edycji tytuł otrzymała pani **Marta Ostrowska** z Żoliborza III za przypomnienie spółdzielczej historii. Rok później laureatką została pani **Barbara Kowalczyk**, założycielka i prezeska Stowarzyszenia Ochrony Parku Sady Żoliborskiej. W V edycji nagrodę otrzymała pani **Katarzyna Zielińska**, jedna z kierowniczek projektu „Widzialna ręka – Warszawa Żoliborz”. Rok później tytuł dostała pani **Renata Adamczyk** z Fundacji Indygo, która prowadziła zajęcia dla mieszkańców bielańskich osiedli WSM. Za 2022 rok nagrodę otrzymał pan **Bogdan Wiśniewski** z Wawrzyszewa, jeden z budowniczych tego Osiedla. Został doceniony za utworzenie i opiekę nad dwoma ogródkami. W kolejnym roku do grona laureatów dołączyła kolejna osoba z Wawrzyszewa. Tytuł otrzymała pani **Anna Sobczak** za pomoc sąsiadom i osiedlowym zwierzętom.

Zgłoszenia przyjmujemy w formie pisemnej na adres Spółdzielni lub e-mailowo na adres kancelaria@wsm.pl. Regulamin „Przyjaznego Spółdzielni” dostępny jest na stronie WSM. Na kandydatury czekamy do 31 grudnia.

Redakcja „Życia WSM”

Z prac Zarządu WSM

Zarząd od 14 do 31 sierpnia obradował w dwuosobowym składzie: Barbara Różewska – Prezes Zarządu WSM; Danuta Daško – Zastępca Prezesa Zarządu ds. organizacyjno-mieszkalniowych. 2 września do Zarządu dołączyła Iwona Bocianowska – Zastępca Prezesa Zarządu ds. technicznych.

Zarząd, w okresie od 14 sierpnia do 25 września, odbył 6 posiedzeń, na których podjął 42 Uchwały:

- 4 uchwały w sprawie przyjęcia w poczet Członków WSM;
- 8 uchwał w sprawie wynajęcia lokali użytkowych;
- 3 uchwały w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali mieszkalnych w nieruchomości przy ul. Przasnyskiej 14A; Elbląskiej 47; Sokratesa 2A i 2B;
- 2 uchwały w sprawie przyjęcia projektu uchwały wraz z załącznikiem w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali mieszkalnych w nieruchomości przy ul. Krasieńskiego 38 i Przasnyskiej 16B;
- 4 uchwały w sprawie udzielenia pełnomocnictwa;
- 1 uchwałę w sprawie potwierdzenia czynności prawnych i uchwał Zarządu podjętych w okresie od 1.07.2024 r. do 1.09.2024 r.;
- 1 uchwałę w sprawie zwołania Walnego Zgromadzenia Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej;
- 1 uchwałę w sprawie korekty uchwały nr 80/2024 z dnia

28.05.2024 r., w sprawie zmiany stawki czynszu najmu i dostosowania umów najmu lokali użytkowych, znajdujących się w budynku Społecznego Domu Kultury do obowiązujących przepisów prawa i Regulaminu Najmu lokali w WSM;

- 1 uchwałę w sprawie zmiany stawki czynszu najmu schowków znajdujących się w budynkach Osiedla WSM Latyczowska;
- 1 uchwałę w sprawie zatwierdzenia ugody z UNIBEP S.A. z siedzibą w Bielsku Podlaskim;
- 15 uchwał w sprawie zatwierdzenia stawek opłat wynikających z planu gospodarczo finansowego Osiedli WSM na rok 2025;
- 1 uchwałę w sprawie powołania komisji przetargowej do przeprowadzenia w dniu 8.10.2024 r. przetargu na zbycie lokalu mieszkalnego nr 45 przy ul. Elbląskiej 41.

W tym okresie Zarząd odbył wiele spotkań z Dyrektorami i Głównymi Księgowymi Osiedli, w trakcie których omawiano sprawozdania z wykonania planu gospodarczo-finansowego za pierwsze półrocze 2024 r. oraz wiele uwagi poświęcono planom gospodarczo-finansowym na 2025 r.

Wykonanie planu gospodarczo-finansowego za pierwsze półrocze 2024 r. w poszczególnych pozycjach ogółem w skali całej Spółdzielni po stronie kosztów wynosiło od 33% do 49% planu rocznego, zaś po stronie przychodów również od 33 do 49% planu rocznego. Plan kosztów za półrocze 2024 r. nie został przekroczony.

Dokończenie strona 8

Z prac Rady Nadzorczej WSM

Od ostatniego wydania gazety odbyły się dwa plenarne posiedzenia Rady Nadzorczej WSM.

Plenum 26 sierpnia

Pierwszym punktem obrad RN było pismo członka WSM, mieszkańca osiedle Wawrzyszew, które dotyczyło rozliczenia opłat energii elektrycznej zużytej w częściach wspólnych. Po wysłuchaniu Dyrektora i Głównej Księgowej osiedla wywiązała się dyskusja. Efektem było stwierdzenie, że odpowiedź na pismo mieszkańca przygotują prawnicy wspólnie z działem ekonomicznym.

Kolejnym punktem posiedzenia było rozstrzygnięcie konkursu na wybór członka Zarządu – Zastępcy Prezesa Zarządu do spraw technicznych. Na konkurs wpłynęło 19 zgłoszeń. Ze względów formalnych odrzucono 8 z nich. Do rozmów z RN zakwalifikowano 11 osób. Rozmowie z każdym z kandydatów poświęcono około 20 minut. Później wybrano komisję skrutacyjną, a przewodniczący RN zarządził tajne głosowanie. W międzyczasie radca prawny wyjaśnił zasady i kryteria pozwalające na prawidłowy wybór członka Zarządu. Przystąpiono do głosowania. Po przeliczeniu oddanych głosów przewodniczący Komisji Skrutacyjnej ogłosił wyniki. Pierwsza tura wyborów nie wyłoniła zwycięzcy. Przewodniczący RN zarządził drugą turę. Przystąpiło do niej dwoje kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów. Po powtórnych głosowaniu i przeliczeniu oddanych głosów, przewodniczący komisji skrutacyjnej ogłosił wyniki wyborów. Członkiem Zarządu została p. Iwona Bocianowska.

Tym samym Rada Nadzorcza podjęła uchwałę nr 18/2024 w sprawie wyboru Zastępcy Prezesa Zarządu do spraw technicznych.

W kolejnym punkcie p. J. Cetens przedstawił projekt uchwały, która wymagała doprecyzowania wysokości wynagrodzenia nowej wiceprezes. Ustalono je w oparciu o uchwałę nr 76/2023 ws. zmiany Zasad Wynagradzania Członków Zarządu WSM.

Po dyskusji ustalono następujące warunki zatrudnienia p. Iwony Bocianowskiej:

- 1) czas określony 6 miesięcy, pod warunkiem rezygnacji z działalności konkurencyjnej w innych spółdzielniach;

PLAN DYŻURÓW CZŁONKÓW RADY NADZORCZEJ

(październik-grudzień)

Biuro Zarządu, ul. Elbląska 14 (II piętro, pokój 219)
(zapisy p. 211, tel. 22 561 34 17)

Data/miesiąc	Imię i nazwisko	Imię i nazwisko
październik		
7	Bogumiła Wołoszyn	Radosław Sroczyński
14	Paweł Szymanek	Felicja Melon
21	Jarosław Cetens	Robert Rogala
28	Zbigniew Poroch	Waldemar Krawczyński
listopad		
4	Bożena Boczkowska	Małgorzata Obtulowicz
18	Andrzej Kurek	Magdalena Szałajska
25	Bogusław Czaplarski	Zygmunt Morawski
grudzień		
2	Ewa Nawrot	Elżbieta Sypniewska

- 2) wysokość wynagrodzenia zasadniczego + 20 % dodatku funkcyjnego.

Rada Nadzorcza, po rozpatrzeniu sprawy w głosowaniu, podjęła uchwałę nr 19/2024 w sprawie zatrudnienia i określenia składników i wysokości wynagrodzenia Zastępcy Prezesa Zarządu do spraw technicznych.

W kolejnym punkcie prezes B. Różewska poinformowała o przygotowaniach do Walnego Zgromadzenia, które odbędzie się w dwóch częściach: 8 i 10 października. Poinformowała, że w ramach przygotowania do Walnego, zaplanowano spotkanie z członkami WSM w dniach 25 i 30 września w celu omówienia problematyki objętej porządkiem WZ, dotyczącej uchwały o realizacji inwestycji Lindego w systemie deweloperskim. Prezes zapowiedziała ukazanie się w „Życiu WSM” artykułu na temat korzyści dla członków z prowadzenia przez WSM działalności inwestycyjnej oraz zasadności podjęcia przedmiotowej uchwały przez WZ, uwzględniając poniesione nakłady i zawartą umowę na prowadzenie wspólnego przedsięwzięcia w 2020 r., której wypowiedzenie z winy Spółdzielni lub ewentualna zmiana pociągałaby za sobą dodatkowe znaczące koszty dla Spółdzielni.

Rada Nadzorcza opowiedziała się za ograniczeniem spraw inwestycyjnych w porządku WZ do tematu uzyskania zgody WZ na realizację w systemie deweloperskim planowanej inwestycji „Lindego”.

W kolejnym punkcie Prezes B. Różewska poinformowała o pracach Zarządu pomiędzy posiedzeniami RN (informacja na ten temat zamieszczona jest w oddzielnym artykule).

W sprawach wniesionych p. R. Sroczyński poinformował o organizowanym 31 sierpnia przy Stawach Brustmana charytatywnym pikniku rodzinnym. Pani M. Obtulowicz poruszyła sprawę dofinansowania przez WSM uczestnictwa członków WSM w organizowanych w ramach działalności społeczno-kulturalnej wycieczkach, w tym organizowanych przez Bielański Ośrodek Kultury. Informację o decyzji Zarządu w sprawie dofinansowania udziału członków WSM w wycieczkach przedstawiła prezes B. Różewska, wskazując na wnioski w tej sprawie członków WSM z osiedla Wawrzyszew i z osiedla Młociny.

Na tym zakończono posiedzenie

Plenum 23 września

Było to pierwsze posiedzenie z wiceprezes ds. technicznych p. Iwoną Bocianowską. Do omówienia dwóch pierwszych merytorycznych punktów posiedzenia został zaproszony przewodniczący RO Latyczowska p. M. Sokalski. Przedstawił on wszystkie okoliczności przemawiające za bezprzetargowym wybraniem ofert na remont 13 wind i wymianę hydroforni. Między innymi wskazał na przeszło 20-letnią pracę hydroforni bez żadnych remontów (tylko drobne naprawy) i brak części zamiennych do tej instalacji. Podobna historia związana jest z windami. Zbliżający się termin UDT rodzi konieczność dodatkowych kosztów. Remont wind połączony z UDT zmniejszy koszt całkowity.

Dokończenie strona 5

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 11 sierpnia, w wieku 96 lat, zmarła pani

Daniela Gawart

wieloletnia przewodnicząca Komisji Rewizyjnej Rady Osiedla WSM Bielany

Wyrazy współczucia

Rodzinie

składają Zarząd, Rada Nadzorcza, Administracja Osiedla Białny oraz pracownicy Biura Zarządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Panu

Mirosławowi Żurawowi

Członkowi Rady Nadzorczej WSM

wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia po stracie

Taty

składają Zarząd, Rada Nadzorcza oraz pracownicy Biura Zarządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Dyrektorowi Osiedla Wawrzyszew Panu

Jackowi Chylińskiemu

wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia w trudnych chwilach po stracie

Taty

składają Zarząd, Rada Nadzorcza oraz pracownicy Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Wydawca: Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa ul. Elbląska 14, 01-737 Warszawa

ZYCIĘ WSM

Wydawane od 1931 roku

Redaktor naczelna: Danuta Wernic (danuta.wernic@wp.pl, tel. 600 951 992)

Rada programowa: Barbara Bielicka-Malinowska (przewodnicząca),

Małgorzata Obtulowicz, Zygmunt Morawski

Redaktor prowadzący: Bartłomiej Pograniczny (po raz ostatni na łamach gazety):

Dziękuję Państwu za ponad 11 lat współpracy. Zarząd zdecydował, że czas na zmiany w „Życiu WSM”.

Stali współpracownicy: Marcin Bagrianow, Władysław Głowala, Tomasz Pawłowski, Jan Stanek, Zbigniew Zieliński

Dział Organizacyjny: organizacyjny@wsm.pl, tel. 22 561 34 16

Skład i łamanie: Testudo Press Bartłomiej Pograniczny

Za treść zamieszczanych ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Zastrzegamy sobie prawo do redagowania i skracania nadsyłanych tekstów oraz do zmian w tytułach.

Na anonimowe listy nie odpowiadamy. Gazeta bezpłatna. Nakład 20 tys. egz.

www.wsm.pl www.facebook.com/WarszawskaSpoldzielniaMieszkaniowa

Nowa wiceprezes ds. technicznych

Rada Nadzorcza wybrała nowego członka Zarządu. Konkurs na Zastępcę Prezesa Zarządu ds. technicznych wygrała pani Iwona Bocianowska.

Nowa wiceprezes ma wykształcenie wyższe techniczne w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem, uprawnienia budowlane oraz licencję zarządcy nieruchomości. Całe zawodowe życie związana jest z sektorem budownictwa, a zarządzaniem nieruchomości

ściami zajmuje się od ponad 30 lat.

Była członkiem zarządu, wiceprezesem, a w końcu prezesem Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej „Klub Dwustu” na Kabatach. Pracowała także w spółdzielniach SBM Wardom i SBM Stokłosy.

Zajmowała się pełnym procesem inwestycyjnym: począwszy od pozyskania terenów, poprzez przygotowanie inwestycji mieszkaniowych, wybór wykonawcy robót, nadzór nad wykonawstwem, odbiorami i rozliczeniami kosztów budowy. Oprócz tego ko-

Iwona Bocianowska, Zastępca Prezesa Zarządu ds. Technicznych

ordynowała sprawy terenowo-prawne, jak i bieżącą eksploatację zasobów mieszkaniowych w zakresie przygotowania planów remontów.

Ma również doświadczenie w pozyskiwaniu środków zewnętrznych. Przygotowywała wnioski, wraz niezbędnymi materiałami i dokumentacją, na pozyskanie dopłat do termomodernizacji. Z funduszu dostępność Plus uzyskała promesę BGK na dobudowę wind w SBM Wardom, nadzorowała przygotowanie dokumentacji na likwidację barier architektonicznych z funduszu PFRON.

W dotychczasowych spółdzielniach była odpowiedzialna za zarządzanie zespołem pracowników, organizację biura, wprowadzanie systemu informatycznego, nadzór nad unormowaniami wewnętrznymi spółdzielni – regulaminami, planowaniem, przygotowywaniem i organizacją procedur przetargowych.

Życzymy powodzenia na tym odpowiedzialnym stanowisku. Już niedługo Walne Zgromadzenie będzie decydować w sprawie kolejnych inwestycji WSM, które koordynować będzie już nowa wiceprezes.

130-lecie urodzin Marii Kownackiej

Dokończenie ze strony 1

Udział w warsztatach kolorowania był nagradzany książkami. Żelki i inne słodkości zapewniła firma „Biedronka” jako sponsor. Oczywiście był dmuchaniec, przeciąganie liny i inne zabawy sportowe. Panie charakterystyki wymalowywały dzieci, przemieniając je w koty, lwy, bajeczne stwory. Był popcorn i wata cukrowa. No i była zabawa, humor, muzyka. Pogoda dopisała.

Piknik na **Bielanach** odwiedziły wiceprezes WSM Danuta Daśko i dyrektor Osiedla WSM Bielany Edyta Aluk, a także główna księgowa osiedla Bożena Zielińska. Galeria artystyczna WSM pracowała pod kierunkiem pani Anny Gruszczyńskiej na pełnych obrotach. Co i rusz nowe arcydzieło przedstawiające Plastusia pojawiało się ścianie namiotu WSM. Jaki wdzięczny temat dla fotografów. Były dwa dmuchańce. Jeden do koszykówki, drugi do rzucania w tarczę piłką. Balony z logo WSM tworzyły szpaler. Nie mogło zabraknąć waty cukrowej i popcornu. Było malowanie twarzy. Największym jednak przebojem stały się dwie alpaki, które przyjechały

z gospodarstwa na Białołęce. Cały czas trwała przy nich nieustanna sesja fotograficzna. No bo jak nie zrobić alpaca zdjęcia, gdy wcina położony na ramieniu osoby fotografowanej kawałek marchewki? Frekwencja gości dopisała. Radości nie zabrakło.

Piknik na **Piaskach** obejrzałem na znakomitych zdjęciach pani Małgorzaty Sokół oraz doczytałem na facebooku. Piaski cieszyły się z kucyków, a Bielany z alpaki. Piaski miały też najwięcej dmuchańców, bo aż trzy. No i mogły włączyć syrenę policyjną. Były bańki mydlane i wszystko co trzeba, żeby się dobrze bawić. Wszak zabawa trwała nie gdzie indziej, tylko w „Plastusiowie”. Gdzie można się lepiej bawić? Bielański Ośrodek Kultury był sponsorem nagłośnienia i występów wokalnych. Pan Krzysztof Wudkowski zapewnił oprawę muzyczną do tańca i słuchania (więcej na profilu Klubu Piaski na facebooku).

7 września odbyły się **98. Urodziny Placu Wilsona** w Parku im. Stefana Żeromskiego. Skala tej imprezy jak co roku była imponująca. WSM wzięła w niej udział, stawiając swój namiot wzdłuż alejki parkowej. Prezes Barba-

ra Różewska, dyrektor SDK Paweł Świętorecki, pani Anna Gruszczyńska pełni werwy i empatii przyciągali dzieci i młodzież do odwiedzenia stoiska WSM, do zainteresowania się ciekawymi działaniami artystycznymi związanymi z Plastusiem. Starsi z łezką przeglądali „Rogasia z doliny Róztoki” i inne książki Marii Kownackiej. Jak zwykle furorę robiło pojawienie się samego Plastusia, który nie zważając na plus 29 stopni w cieniu paradował i pozował w swoim ciepłym stroju. Wokół niego robiło się jak zwykle zbiegowisko jego wielbicieli, chcących mieć z nim zdjęcie oraz przywitać się z bajkową postacią. Udział w takiej imprezie to była znakomita okazja dla Spółdzielni do propagowania książek Marii Kownackiej, której twórczość jest bardzo ceniona wśród dzieci, młodzieży i dorosłych. Namiot WSM cieszył się dużym zainteresowaniem.

11 września uroczyste odsłonięto **mural Marii Kownackiej w Szkole Podstawowej nr 80** im. Marii Kownackiej przy ulicy Aspekt 48 na Bielanych. W odsłonięciu wzięli udział dyrektor szkoły Beata Sinicyn, burmistrz Bie-

lan Grzegorz Pietruczuk. WSM reprezentowali dyrektor SDK Paweł Świętorecki i pani Anna Gruszczyńska. Było odśpiewanie hymnu przez chór szkolny, pojawił się też miejscowy Plastus, były przemowy, pyszny tort. W imieniu WSM życzenia dalszych sukcesów uczniom złożył pan Świętorecki. Mural przedstawia portret Marii Kownackiej i Plastusia. Można też odczytać obok nich napis, który został zacytowany jako pierwszy, jako motto do tego tekstu. Wrzuszająca uroczystość.

Gościnne występy

Na scenie Społecznego Domu Kultury wystąpiły trzy zespoły, których programy wiązały się z osobą Marii Kownackiej. W wydarzeniach wzięli udział prezes Barbara Różewska, pani Anna Gruszczyńska i dyrektor SDK Paweł Świętorecki, a także przedstawiciele Rady Nadzorczej.

11 września miał miejsce spektakl Teatru Czwarte Miasto z Trójmiasta pod tytułem „Szkolne Przygody Tosi i Plastusia”. Przy prawie pełnej sali SDK słyszeliśmy wielkie brawa publiczności. Było to z nerwem zagrane przedstawienie, z tekstem nieco uwspółcze-

śnionym. No cóż, jeżeli można poprowadzić Szekspira, to dlaczego nie Kownacką.

13 września Ludowy Zespół Pieśni i Tańca Szczawin Kościelny oraz Szkoły Podstawowej im. Marii Kownackiej w Trębkach zaprezentowały swoje urzekające programy artystyczne. Zarówno tańce łowickie, jak i „Deszczową piosenkę”. Dla przypomnienia Maria Kownacka urodziła się 11 września w Słupie, w majątku ziemskim na ziemi szczawińskiej. Właścicielami dóbr byli jej rodzice Ludwika i Jan Kownaccy.

14 września odbyło się przedstawienie wykonane przez Teatr „Łazienki Królewskie”, działający przy SDK, pod tytułem „Szewczyk Dratewka”, autorstwa Marii Kownackiej. Kukiełki były bezbłędnie prowadzone. Bardzo dobra była realizacja artystyczna.

Wszystkie opisane powyżej udane i ciekawe przedsięwzięcia związane ze 130. rocznicą Marii Kownackiej były realizowane wysiłkiem wspólnym Zarządu, Rady Nadzorczej, pracowników administracji i mieszkańców, za co należą im się serdeczne podziękowania.

Tekst i zdjęcia: Władysław Głowala

Na jubileuszowych wydarzeniach nie mogło zabraknąć Plastusia

Prace przygotowane przez dzieci z Osiedla Ceramiczna

Piknik na Bielanych

Przedstawienie Teatru „Łazienki Królewskie”

Tort na odsłonięciu muralu w Szkole Podstawowej nr 80

Spektakl „Szkolne Przygody Tosi i Plastusia”

Działalność społeczno-kulturalna po wojnie

Jest to ostatnia część z cyklu „Historia WSM w pigułce”, który rozpoczął się w lipcowym numerze w 2021 roku. W kilku następujących artykułach, które ukazały się w naszej gazecie, nakreśliłem historię Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej – Spółdzielni, która rozrosła się do tego stopnia, że była największą kooperatywą w stolicy i jedną z największych w kraju. Naskicowałem również ofertę, jaką WSM miała dla dzieci, a także dla dorosłych.

W pierwszym okresie po zakończeniu wojny, główne siły i środki Spółdzielni skierowane były na odbudowę zniszczonych domów, do takiego stopnia, by spółdzielcy mogli w nich zamieszkać. Dlatego działalność kulturalno-oświatowa zeszła na dalszy plan. W okresie powojennym oferta WSM dla dorosłych nigdy nie była tak wszechstronna, jak ta z okresu przedwojennego, a to dlatego, że nie było na to zgody władz państwowych. Dzieci i młodzież można było upilnować i kształtować na modłę pasującą do nowego systemu politycznego – dlatego oferta dla tej grupy wiekowej była bardzo podobna jak ta przedwojenna. Z dorosłymi było trudniej. Mieli już określone poglądy polityczne, które niejednokrotnie stały w sprzeczności z obowiązującą doktryną. Wojna na wszystkich odcisnęła swoje piętno. Niemniej były czynione próby powrotu do niektórych przedwojennych wzorców. Nie dziwi to, zważywszy że pierwszymi animatorami kultury byli przedwojenni działacze, którym działalność w okresie międzywojennym pozwoliła na zdobycie dużego doświadczenia na polu działalności kulturalno-oświatowej. Ci, co przeżyli, rozpoczęli starania o reaktywowanie Stowarzyszenia „Szklanych Domów”, ale nie uzyskali na to zgody. Stanisław Szwalbe, w wydanej w 1996 r. książce pt. „Wspomnienia”, surowo ocenił pierwszego obywatela spółdzielczego osiedla – Bolesława Bieruta: *Bierutowi spółdzielczość przestała być do czegośkolwiek potrzebna, choć dzięki niej w jakieś mierze zrobił polityczną karierę.*

Kultura związana z polityką

W nowej powojennej rzeczywistości wszelka działalność kulturalno-oświatowa winna nierozdzielnie łączyć się z działalnością polityczną. Dlatego z takim oddaniem organizowano różne akademie dla uczczenia różnych politycznych wydarzeń. Spółdzielnia nawiązała ścisłą współpracę z PZPR, Związkiem Młodzieży Polskiej, Towarzystwem Przyjaciółni Polsko-Radzieckiej, Dzielnicową Radą Narodową, Ligą Kobiet. Każda z nich miała do zrealizowania określone zadania polityczne. Ich realny wpływ na działania kulturalno-oświatowe był bardzo duży. Należy pamiętać, że od 1949 r. zarząd Spółdzielni tworzyły osoby niezwiązane z WSM. W wielu wypadkach głos decydujący miał działacz partyjny, a nie samorządowy. W nowej rzeczywistości, bez podpisu cenzora, nie mogła odbyć się jakakolwiek impreza, a żadna drukarnia nie mogła przyjąć zlecenia na druk zaproszeń czy plakatów reklamujących różne imprezy, jakie miały odbyć się na terenie Spółdzielni.

Bez problemu organizowano za to uroczystości polityczne, np. z okazji urodzin czy śmierci wielkiego wodza rewolucji – Lenina, nie wspominając o urodzinach pewnego Generalissimusa, rocznicy Rewolucji Październikowej czy dla uczczenia 1 Maja. Nie samą polityką ludzie żyli. W końcu i na kulturę znalazło się trochę wolnego miejsca. I tak zorganizowano wy-

Fragment Sztuki „Balladyna” J. Słowackiego (wystawionej na Rakowcu) fot.: E. Uchymiak

stawy: Mickiewiczowskie, „Słowacki-Chopin”, „Od ruin do Trasy W-Z”, koncerty, recytacje poezji, wieczory autorskie, przedstawienia teatralne, a także kursy języka rosyjskiego.

Niemniej, zaraz po wojnie udało się Spółdzielni uzyskać na działalność kulturalną lokal na II kolonii, gdzie mieszkanie na pierwszym piętrze przebudowano na bibliotekę wraz z czytelnią. Władze WSM wiązały duże nadzieje na poprawę sytuacji w obszarze kultury po wybudowaniu Domu Społecznego, projektowanego przez arch. Stanisława Brukalskiego. Tak się jednak nie stało. Część społeczna, która była budowana jako pierwsza, została oddana do użytku w maju 1950 r. Już po roku placówka ta została wydziedziona z zasobu Spółdzielni i do 1957 r. znajdowała się poza WSM.

Klub Artystów wznowił działalność pod koniec 1947 r., a impulsem do jego reaktywacji było otrzymanie pomieszczenia w nowo wybudowanym budynku na IX kolonii, w którym można było urządzić pracownię. Już wiosną roku następnego miała miejsce pierwsza wystawa prac członków klubu, którzy zaprezentowali nie tylko obrazy, rysunki piórkiem, ale i rzeźby. Jesienią 1948 r. mieszkaniowiec żoliborskiego osiedla J. Bułhak, wraz z synem, urządził wystawę zdjęć przedstawiającą Ziemie Odzyskane. Uzupełnieniem wystawy był wykład seniora o znaczeniu fotografii krajoobrazowej.

To tam skupiało się życie kulturalne Żoliborza

Na Żoliborzu, 3 stycznia 1948 r., w przebudowanym na ten cel mieszkaniu na VII kolonii przy ul. Suzina 3 otwarto Klub Spółdzielczy WSM. Placówka zapraszała spółdzielców między godzinami 18 a 22. Otwarty był tam bezalkoholowy bufet prowadzony przez Powszechną Spółdzielnię Warszawa-Północ. To tam skupiało się w latach 40. codzienne życie kulturalne na Żoliborzu. W klubie odbywały się nie tylko wieczorki wokalo-artystyczne z udziałem artystów scen warszawskich, wieczorki poezji i piosenki żołnierskiej, ale i wieczorki literackie, odczyty popularno-naukowe. Nie zapomniano także o lżejszej rozrywce. Zespół młodzieżowy z gimnazjum im. Poniatowskiego zaprezentował program pt. „Wiosna w piosence i skeczu”.

Trzecim miejscem na Żoliborzu, w którym w tamtym okresie prowadzono działalność kulturalną, była XIII kolonia WSM, gdzie organizowano między innymi wieczory autorskie z udziałem K.I. Gałczyńskiego czy St. R. Dobrowolskiego. Wybiegając trochę w przyszłość, wspomnę, że w parterowej sali na wspomnianej kolonii w dniu 5 listopada 1965 roku otwarto pierwszy na terenie Spółdzielni Klub Rencistów „Pod Gruszą”. Wkrótce powstało tam Koło PTTK nr 3 Rencistów. Działały również sekcje dziewiarstwa, szycia, kroju, a także plastyczna.

Koło

Z inicjatywy samorządu na osiedlu na Kole, w październiku 1947 r., zorganizowano mieszany chór, który liczył 45 osób – w tym 12 sopranów, 9 altów, 12 tenorów i 12 basów. Ćwiczyli w lokalu Domu Społecznego im. Stefana Żeromskiego znajdującym się na osiedlu TOR-u. Prócz prób członkowie chóru uczęszczali na dodatkowe zajęcia z emisji głosu oraz nauki czytania nut. W pierwszym roku działalności chór dał 13 koncertów. Na Kole, oprócz wspomnianego chóru, działał zespół muzyczny, a także Amatorski Zespół Teatralny. Ten ostatni na inauguracji działalności klubu wystawił fragmenty poematu A. Mickiewicza „Pan Tadeusz” oraz krótką nowelę B. Prusa pt. „Suknia balowa”. Mimo niesprzyjających warunków lokalowych, kolskie zespoły przez kilka lat bardzo sprawnie działały. W 1956 r. na skutek wytworzonych warunków obiektowych – zespoły zostały rozwiązane.

Rakowiec

Na odległym Rakowcu udało się odbudować Dom Społeczny, którego uroczyste otwarcie nastąpiło w Dniu Spółdzielczości – 4 lipca 1948 r. Na jego otwarcie przygotowano między innymi wystawę „Warszawa w sztuce i odbudowie”, audycję słowno-muzyczną oraz fragmenty sztuki „Kordian”, przygotowanej przez amatorski zespół teatralny. Powstał on kilka miesięcy wcześniej, a jego członkami byli mieszkańcy rakowieckiego osiedla. Postawiono na klasycę. Wystawiono fragmenty „Balladyny” J. Słowackiego, a w 1951 r. kilka jednoaktówek A. Czechowa pt. „Jubileusz” i „Niedźwiedź”. Zespół rakowiecki prowadzony był przez artystę Jerzego Tkaczyka. W 1956 r., z okazji Dnia Kobiet, na Rakowcu odbyła się akademie z udziałem Zespołu Artystycznego Sztabu Generalnego WP. A po występach wyróżniające się kobiety-aktywistki otrzymały prezenty w postaci książek. Kilka tygodni później na uroczystości pierwszomajowe przyjechał Zespół Artystyczny Korpusu Kadetów. Po części artystycznej wyświetlono film „Irena do domu”.

Po 1956 r.

Po zwrocie Domu Społecznego w 1957 r., który był bezprawnie użytkowany przez Zespół Pieśni i Tańca WP, na łamach „Życia Osiedli WSM” zastanawiano się jaką ma być ta placówka spółdzielcza, z jakimi wyzwaniami będzie musiała się zmierzyć. Jeszcze w listopadzie 1956 r., na fali przemian, na Żoliborzu powołano Klub Mieszkańców WSM. Jego oficjalne otwarcie miało miejsce 1 grudnia 1956 r., a jego siedzibą była XIII kolonia. Klub miał charakter otwarty i w jego pracach mogły również uczestniczyć osoby niebędące członkami Spółdzielni. Organizowano tam, między innymi, spotkania przedwyborcze z kandydatem na

posła, wieczorki muzyczne i dyskusyjne. Rozmawiano nie tylko o polityce, ale i o najbliższej okolicy. Tematy były różne, jak np. najbliższe plany zabudowy Marymontu czy Żoliborza. W ramach klubu powołano sekcję szachową oraz brydżową, na których uczono także podstaw tych gier – tak jak to miało miejsce w „Szklanych Domach”.

W czerwcu 1957 r., po pięcioletniej przerwie, Klub Artystów Plastyków zorganizował w Domu Społecznym wystawę prac swoich członków. Wkrótce rozpoczęto prowadzenie zajęć plastycznych dla zainteresowanych. Wspomniane wystawy, w latach późniejszych, odbywały się co roku. Już w 1966 r. przy SDK powołano sekcję korzenioplastyków, do której akces zgłaszali nie tylko członkowie Spółdzielni. Dlatego w 1968 r. powołano został Ogólnopolski Klub Korzenioplastyków. Często w salach wystawowych odbywały się pokazy korzenioplastyki, która w tamtych latach była bardzo popularna. W placówce przy ul. Próchnika swoje prace przedstawiali nie tylko amatorzy, ale i studenci ASP czy artyści o uznanej pozycji międzynarodowej, jak mieszkanka osiedla Sady I, Barbara Zbrożyna.

W latach 60. nastąpił intensywny rozwój Spółdzielni. Oddawano do zasiedlenia wiele budynków w różnych dzielnicach Warszawy. Ale przedsiębiorstwa budowlane były rozliczane z liczby oddanych izb mieszkalnych i ich powierzchni liczonej w metrach kwadratowych. Budownictwo towarzyszące – do takiej kategorii zaliczano placówki handlowe, kulturalne – nie wchodziło do powyższego planu i zawsze było spychane na koniec kolejki. Stąd takie problemy z ich budową.

Wspólny plan dla wszystkich placówek

Zgodnie z przyjętą przez zarząd Spółdzielni zasadą, na osiedlach WSM wszelkie placówki opiekuńcze, wychowawcze, kulturalne miały służyć wszystkim mieszkańcom osiedla – zazwyczaj bezpłatnie. Opłaty były pobierane czasami i to tylko za materiały zużyte podczas zajęć. Z biegiem lat zmieniły się formy działalności klubów dla dorosłych. Musiały one współpracować z zewnętrznymi instytucjami społecznymi, kulturalnymi, a także i partyjnymi. Dlatego w dużej części realizowany był plan wspólny dla wszystkich obiektów. Stąd odczyty o polityce, zagadnieniach gospodarczych, itp. Ale w planie znalazły się także inne tematy, jak np. o wychowaniu dziecka. Odbywały się także spotkania z ciekawymi ludźmi, aktorami, literatami, wystawy, organizowano pokazy np. nowych kolekcji odzieżowych. Do tych ostatnich szczególnie nadawał się żoliborski Dom Kultury, który dysponował salami o odpowiedniej wielkości. Podobnie rzecz się miała na Rakowcu i na Mokotowie, szczególnie po oddaniu tam Domu Kultury.

Czasami o swojej działalności przypominali spółdzielcy, których zainteresowania nie były związane z kulturą. Mam na myśli członków skupionych w Kole Wędkarskim nr 2 działającym przy WSM. Nie tylko namiętnie łowili ryby, ale i pracowa-

li społecznie przy porządkowaniu terenu na nowych osiedlach WSM. Bardzo popularne w latach 60. i 70. były wycieczki piesze do nieodległej Puszczy Kampinoskiej. W archiwalnych numerach „Życia Osiedli WSM” z tamtych lat można znaleźć wiele propozycji takich niedzielnych spacerów.

Działalność kulturalną dla dorosłych prowadził nie tylko Dom Kultury przy ul. Próchnika. Mniej lub bardziej prężnie działały placówki zlokalizowane na poszczególnych osiedlach. 9 marca 1968 r. rozpoczął działalność klub WSM-WSS przy ul. Gołębiowskiego 5, który prowadzony był przez obie spółdzielnie. Dorosłym oferowano gimnastykę rekreacyjną, naukę gry w brydża, uczestnictwo w Klubie Miłośników Sztuki czy Klubie Złotego Wieku, który skupiał emerytów. W 1977 r. powstał Klub Honorowych Dawców Krwi RH–.

Klub Piaski

Na Piaskach w październiku 1974 roku uruchomiono Klub Mieszkańców, który działa do dnia dzisiejszego. W drugiej połowie lat 70. działał tam między innymi Klub Przyjaciół Życia, który był filią Domu Kultury Nauczyciela z ul. Brzozowej. Dlaczego otwarto ten klub właśnie na Piaskach? A to dlatego, że na tym i kilku okolicznych osiedlach mieszkało wielu dziennikarzy i pracowników poczytnej gazety „Życie Warszawy”. W szczytowym okresie klub liczył nawet 70 osób. Obecnie działa tam chór seniorów, kabaret, są organizowane warsztaty taneczne, malarstwa, rysunku. Na Piaskach odbywają się tak potrzebne „Cyfrowe porady dla seniorów”.

W latach 70. przy ul. Wólczyńskiej planowano budowę dużego zespołu osiedlowego, wspólnego dla mieszkańców Wawrzyszewa i Chomiczówki, który miał pomieścić nie tylko tak potrzebne placówki handlowo-usługowe, ale i społeczne. Nic z tego nie wyszło.

Kluby Mieszkańców, które powstały na osiedlach spółdzielczych, zajmowały się w niewystarczającym stopniu organizacją czasu wolnego dla dorosłych. Kluby takie znajdowały się na Żoliborzu I – w Domu Kultury przy ul. Próchnika, na Żoliborzu II – przy ul. Gołębiowskiego 5, Żoliborzu IV przy Broniewskiego 9a i dodatkowo przy ul. Elbląskiej 53a, na Białanach przewidziano miejsce dla klubu w nowo budowanym pawilonie przy ul. Magiera i Daniłowskiego. Wspomnieć należy, że w innym klubie – przy ul. Elbląskiej – działała sekcja jeździecka.

Ubolewam nad tym, że od 1977 roku Spółdzielnia zmuszona była do zaprzestania wydawania spółdzielczej gazety „Życie Osiedli WSM”, która w zamysle miała być miesięcznikiem, a w ostatnich latach wydawana była nieregularnie, a także do zaprzestania wydawania corocznych sprawozdań. Dziś byłby to bezcenny źródłem informacji. A tak okres od 1977 do 1995 r. jest jak „biała plama”. W drugiej połowie lat 80. i na początku 90. próbowano reaktywować „Życie WSM”, ale skończyło się na kilku próbach.

Dokończenie strona 8

Danelczyk Nieruchomości

pośrednictwo w obrocie nieruchomościami:

bezpieczna sprzedaż, poszukiwanie nieruchomości, obsługa wynajmu.

Profesjonalnie i bezpiecznie. Telefon 692 776 698

DANELCZYK
NIERUCHOMOŚCI

Z prac Rady Nadzorczej WSM

Dokończenie ze strony 2

Tryb bezprzetargowy związany jest z zaufaniem do firmy od lat konserwującej te windy. Wiceprezes I. Bocianowska poparła wnioski osiedla. W dyskusji zwrócono uwagę na:

- 1) wyjątkowość sytuacji, gdy Rada Nadzorcza wyraża zgodę na odstąpienie od stosowania Regulaminu udzielania zamówień na wykonanie robót budowlanych, na dostawę oraz świadczenie usług,
- 2) środki funduszu remontowego, które zabezpieczają sfinansowanie kosztów powyższego zadania,
- 3) możliwość przeprowadzenia przetargu na powyższe zadanie.

Kolejnym tematem, który został przedyskutowany, był temat wind. Omówiono między innymi:

- 1) pytania o łączny szacunkowy koszt remontów 13 wind,
- 2) opinie Urzędu Dozoru Technicznego, w tym możliwość wyłączenia wind z użytkowania, co dla mieszkańców stanowić będzie istotne utrudnienie,
- 3) optymalne koszty, jakie przedstawiła firma zajmująca się konserwacją wind w os. Latyczowska,
- 4) środki funduszu remontowego, które zabezpieczają sfinansowanie kosztów powyższego zadania,
- 5) zasadność odstąpienia od przetargu.

Rada Nadzorcza podjęła uchwałę nr 20/2024 w sprawie: zgody na odstąpienie od stosowania Regulaminu udzielania zamówień na wykonanie robót budowlanych, na dostawę oraz świadczenie usług przez Warszawską Spółdzielnię Mieszkaniową dla zadania polegającego na dostawie oraz uruchomieniu zestawu hydroforowego w budynku przy ul. Międzyborskiej 17 wraz z usługą montażu tegoż zestawu.

Rada podjęła też uchwałę nr 21/2024 w sprawie: zawarcia przez Warszawską Spółdzielnię Mieszkaniową Umowy z Land Invest Serwis Andrzej Sznek Spółka Komandytowa w zakresie wymiany komponentów dźwigów (w tym pasów) w urządzeniach w Osiedlu WSM Latyczowska.

Już po przegłosowaniu uchwał dotyczących osiedla Latyczowska, wiceprezes ds. technicznych I. Bocianowska wskazała na wykazaną podczas kontroli stanu technicznego budynków konieczność remontu dachu w budynkach Kompasowa 10 i 12. Konstrukcja dachu, w tym więźba dachowa, nie jest właściwie zabezpieczona przed wodą i grzybem. Obecnie wykonywane są prace zabezpieczające. Prawdopodobnie konieczne będą odkrywkę, aby określić zakres koniecznego remontu i oszacować jego koszt. Obecny przegląd techniczny nastąpił z wysięgnika, celem identyfikacji problemu zalania lokali górnych pięter, jakie pojawiło się w wyniku nawalnych deszczy.

W dyskusji zwrócono uwagę na:

- 1) zakres potrzeb remontowych znacznie przekraczających środki funduszu remontowego, co ograniczać będzie możliwość przeprowadzania remontów określonych planem,
- 2) po 25 latach od oddania budynku nie ma mowy o gwarancji i rekojmii; potrzebne remonty finansowane są z funduszu remontowego nieruchomości, których ten remont dotyczy,

- 3) fakt, iż tych budynków nie dotyczy możliwość uzyskania premii remontowej w ramach programu rządowego, który obejmuje budynki 40-letnie i starsze,
- 4) konieczność zwiększenia opłat na fundusz remontowy, aby nie dopuścić do degradacji budynków, co leży w interesie posiadaczy lokali niezależnie od stanowiska Rady Osiedla, która nie zaakceptowała propozycji Zarządu zwiększenia stawki na fundusz remontowy.

Kolejnym punktem obrad było rozpatrzenie naprawy dwóch wind w osiedlu Niedzielskiego.

Sprawę przedstawiła wiceprezes I. Bocianowska, która wskazała, iż Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej wystąpił do Rady Nadzorczej o wyrażenie zgody na zawarcie przez WSM umowy z firmą Schindler Polska Sp. z o.o. w zakresie wymiany komponentów dźwigów (w tym pasów) w urządzeniach budynku przy ul. Niedzielskiego 2D kl. I i II z pominięciem postanowień Regulaminu udzielania zamówień na wykonanie robót budowlanych oraz na świadczenie usług (w trybie z wolnej ręki). Przyczyną wniosku jest pilna potrzeba usunięcia skutków awarii elementów dźwigów osobowych powstałych na skutek nawalnych deszczy w dniu 19 sierpnia. Zgodnie z oceną firmy Schindler, zajmującej się na podstawie zawartej umowy konserwacją wind, na podstawie wykonanych czynności sprawdzających, po nawalnych deszczach ich technik zidentyfikował komponenty, które należy wymienić z uwagi na zalanie urządzenia cieczą o nieznanym składzie. Niestety, ze względu na brak możliwości oceny uszkodzeń powstałych w wyniku odparowywania cieczy i powstałej w wyniku zalania wilgoci, w przyszłości może pojawić się konieczność wymiany komponentów nieuwzględnionych w przedłożonej przez firmę ofercie. Pani Bocianowska wskazała na zgłoszenie powstałej szkody związanej z uszkodzeniem wind do ubezpieczyciela, firmy Uniqa. Na chwilę obecną ubezpieczyciel odmówił sfinansowania kosztów wymiany podzespołów. Niezależnie do powyższego Zarząd podjął czynności zlecenia wymiany wskazanych komponentów tak, by możliwe było funkcjonowanie urządzeń.

Rada Nadzorcza zaakceptowała informację o podjętych przez Zarząd działaniach.

W kolejnym punkcie posiedzenia RN Prezes B. Różewska i Główna Księgowa M. Mołas przedstawiły Sprawozdanie z wykonania planu kosztów i przychodów WSM za I półrocze 2024 r.

Koszty działalności eksploatacyjnej w analizowanym okresie stanowiły 43% planu rocznego, a przychody 43% planu rocznego.

Pozostałe przychody operacyjne i finansowe wynosiły 6 072 tys. zł, a pozostałe koszty operacyjne i finansowe 5 380 tys. zł. Podatek dochodowy od osób prawnych wyniósł 820 tys. zł.

Ogółem w omawianym okresie został osiągnięty dodatni wynik w osiedlach WSM w wysokości 5 717 tys. zł, w tym:

- wynik na działalności eksploatacyjnej: 5 766 tys. zł,
- wynik na działalności społeczno-kulturalnej: 79 tys. zł,
- wynik na pozostałej działalności operacyjnej i finansowej, podatek: 128 tys. zł.

W analizowanym okresie 3 osiedla wygenerowały ujemny wynik z działalności GZM oraz pozostałej

działalności osiedli (bez uwzględnienia rozliczeń międzyokresowych kosztów), tj.:

- Latyczowska: - 19 tys. zł,
- Zatrasię: - 242 tys. zł,
- Ceramiczna: - 90 tys. zł.

Natomiast 11 osiedli osiągnęło dodatni wynik:

- Nowodwory: 33 tys. zł,
- Żoliborz II: 709 tys. zł,
- Żoliborz III: 577 tys. zł,
- Bielany: 789 tys. zł,
- Młociny: 805 tys. zł,
- Piaski: 1 346 tys. zł,
- Wawrzyszew: 14 tys. zł,
- Hery: 19 tys. zł,
- Wawrzyszew Nowy: 74 tys. zł,
- Niedzielskiego: 110 tys. zł,
- Rudawka: 1 591 tys. zł.

Koszty eksploatacji bieżącej w osiedlach za okres I-II kw. 2024 roku kształtowały się w granicach 45-59% planu. 45% planowanych kosztów wykonano w osiedlu Latyczowska, natomiast 59% w osiedlu Ceramiczna. W pozostałych osiedlach koszty kształtowały się w granicach 46-53% planu rocznego.

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej B. Wołoszyn poinformowała, iż Komisja Rewizyjna zapoznała się ze sprawozdaniem i rekomenduje Radzie jego przyjęcie.

Rada Nadzorcza przyjęła wykonanie planu gospodarczo-finansowego WSM za I półrocze 2024 r.

Przystąpiono do omówienia i uchwalenia planu gospodarczo-finansowego na rok 2025. Prezes B. Różewska poinformowała, iż Plan gospodarczo-finansowy Spółdzielni na 2025 r. sporządzony został na podstawie przyjętych przez Radę Nadzorczą założeń oraz kosztów wykonania za dwa kwartały 2024 i prognozowane koszty III i IV kwartału 2024 r.

Wskazała na zobowiązania Zarządu do wprowadzenia nowych opłat za lokale w oparciu o uchwalony plan. Zgodnie z kompetencjami ustawowymi, Rada Nadzorcza uchwała plan, a Zarząd na jego podstawie

wprowadza opłaty. Przedstawiony plan obejmuje ustalenie opłat za lokale mieszkalne użytkowe i miejsca postojowe. Założono wprowadzenie nowych opłat od 1.01.2025 r., przy założeniu uchwalenia planu gospodarczo-finansowego WSM na 2025 r. we wrześniu 2024 r., co wynika z obowiązku przekazania zawiadomienia o opłatach na 3 miesiące przed ich wprowadzeniem.

Do omówienia tego punktu posiedzenia zaproszono dyrektorów i głównych księgowych wszystkich osiedli WSM. Kolejno przedstawili oni plany swoich osiedli. Plany te stanowiły elementy do stworzenia planu zbiorczego całej Spółdzielni. I tak plan gospodarczo-finansowy na rok 2025 stanowi:

1. Przychody ogółem w wysokości 332 813 275, w tym:
 - a) GZM Osiedli: 305 890 307
 - b) działalności SDK: 1 950 000
 - c) zarządu ogólnego i administracji: 9 986 438
 - d) pozostałe przychody: 14 986 529
2. Koszty ogółem w wysokości 325 513 735, w tym:
 - a) GZM osiedli: 301 630 741
 - b) działalności SDK: 2 056 128
 - c) zarządu ogólnego i administracji: 13 534 039
 - d) działu inwestycji: 1 659 657
 - e) pozostałe koszty: 6 633 170
3. Wpływy na fundusz remontowy Osiedli: 43 440 101
4. Wydatki z funduszu remontowego Osiedli: 86 535 158
5. Wydatki ze scentralizowanego funduszu remontowego: 1 216 000
6. Wydatki inwestycji mieszkaniowych: 73 602 000

Realizacja remontów poszczególnych nieruchomości określonych planem jest ograniczona do wysokości posiadanych środków i stanu fun-

duszu remontowego tych nieruchomości.

Rada Nadzorcza podjęła uchwałę nr 22/2024 w sprawie uchwalenia planu gospodarczo-finansowego WSM na 2025 r.

Sprawy wniesione

W sprawach wniesionych:

1. P. C. Radzimirski zapytał o informację dotyczącą korespondencji z Dom Development w sprawie remontu ul. Literackiej, prosząc, aby korespondencja w sprawie została przekazana do wiadomości Rady Osiedla Piaski,
2. P. M. Obtulowicz zapytała o dofinansowanie z Biura Zarządu działalności społeczno-kulturalnej w os. Wawrzyszew. Przedstawiła prośbę o dofinansowanie jeszcze jednej planowanej wycieczki organizowanej dla członków przez Radę Osiedla Wawrzyszew oraz imprezy miłośniczej dla dzieci,
3. P. Z. Zieliński zapytał o źródło finansowania remontów i ekspertyz dla budynku Wolumen 6 w stosunku do obowiązujących w tym zakresie regulacji w WSM,
4. P. R. Sroczyński zapytał o sprawę zgody na sprzedaż niskoprocentowego alkoholu dla prowadzącego działalność gastronomiczną posiadacza lokalu w budynku Sokratesa 2a, wskazując na negatywną opinię Rady Osiedla Wawrzyszew Nowy w powyższej sprawie, z uwagi na utrudnienia dla mieszkańców (hałas, lokal bowiem znajduje się na parterze, nad którym są lokale mieszkalne).

Prezes B. Różewska, udzieliła informacji w powyższych sprawach.

Na tym posiedzenie zakończono.

Andrzej Kurek

Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej WSM

Zielona WSM Najpiękniejsze spółdzielcze ogrody i balkony

Poznaliśmy laureatów trzeciej edycji konkursu „Zielona WSM”.

Do konkursu zgłosili się mieszkańcy z osiedli Piaski, Zatrasię, Żoliborz II, Rudawka i Wawrzyszew Nowy.

Jury obejrzało zdjęcia ogrodów i ukwieconych balkonów, po czym w głosowaniu wyłoniło zwycięzców.

Ogród pani Krystyny Lenartowicz

W kategorii „ogród” laureatami zostają:

I miejsce – pani Krystyna Lenartowicz z Zatrasię

II miejsce – państwo Cecylia i Ryszard Perka z Zatrasię

III miejsce – pani Alina Szepietowska z Zatrasię

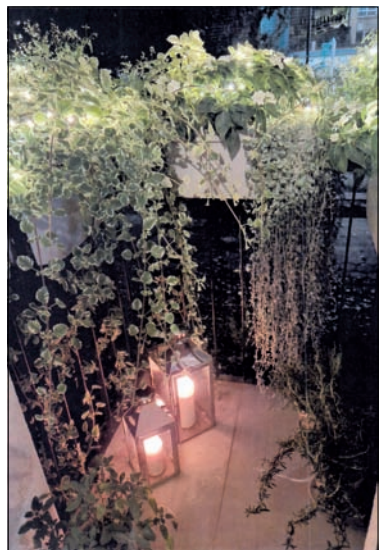
W kategorii „balkon” zwyciężyli:
I miejsce – pan Karol Kubisiak z Zatrasię

II miejsce – pani Dorota Oleksiak z Wawrzyszewa Nowego

III miejsce – pani Barbara Michalik z Wawrzyszewa Nowego.

Serdecznie gratulujemy. Skontaktujemy się z laureatami w celu ustalenia terminu odbioru nagród.

Kapituła konkursu

Balkon pana Karola Kubisiaka

Rozpoczęcie inwestycji Lindego

Szanowni Członkowie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, mam przyjemność poinformować Państwa, że po 18 latach starań o pozwolenie na budowę, wreszcie uzyskaliśmy decyzję administracyjną zezwalającą na rozpoczęcie inwestycji mieszkaniowo-usługowej przy ul. Lindego 10.

Planowane rozpoczęcie prac budowlanych nastąpi już w październiku br. Cały proces inwestycyjny realizowany będzie w okresie do 24 miesięcy. Planowane zakończenie budowy poprzez uzyskanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie i przekazanie do eksploatacji przewidywane jest w II kwartale 2026 r. Pierwszeństwo w wyborze zakupu mieszkań mają Członkowie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej podczas pierwszej prezentacji – o terminie tego spotkania powiadomimy zainteresowanych niezwłocznie.

Trochę historii i zmian przepisów

Formalne rozpoczęcie inwestycji Lindego 10 w naszej Spółdzielni nastąpiło w 2006 r. W międzyczasie, do 2017 r., wielokrotnie ulegały zmianie przepisy prawa spółdzielczego i ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych dotyczące działalności inwestycyjnej, rozliczania kosztów i ustanawiania praw do lokali. Od 2017 r. działalność inwestycyjna Spółdzielni polega na budowie mieszkań na odrębną własność wraz z udziałem w gruncie, czyli na zasadach deweloperskich lub na budowie mieszkań spółdzielczych lokatorskich finansowanych z budżetu państwa, w ramach kredytu udzielanego Spółdzielni przez BGK. Na realizację inwestycji mieszkaniowych w obu przypadkach wymagana jest zgoda Członków Spółdzielni, wyrażona w Uchwale Walnego Zgromadzenia zezwalająca na działalność deweloperską pozwalającą Spółdzielni zbyć prawo użytkowania wieczystego gruntu według cen rynkowych.

Co Spółdzielnia zrobiła przed ogłoszeniem przetargu na wybór Generalnego Realizatora Inwestycji (GRI)?

Przez kilkanaście lat, od 2006 r. do 2020 r., Spółdzielni – pomimo dokładania należytej staranności – nie udało się uzyskać decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji Lindego. Poniesione koszty, dotyczące jej przygotowania, do lutego 2020 r. wyniosły 5,656 mln zł.

W związku z powyższym, podczas pandemii w 2020 r., Zarząd zdecydował o ogłoszeniu przetargu na wybór Generalnego Realizatora Inwestycji do wspólnego przedsięwzięcia mającego na celu kompleksowe zrealizowanie inwestycji budowlanej pn. „LINDEGO”.

Jakie czynności obejmowały rozpoczęcie postępowania przetargowego na wybór GRI?

Planowana inwestycja obejmuje działkę budowlaną o pow. 4209 m² po wydzieleniu działki leśnej. Wartość działki budowlanej, według operatu szacunkowego, wyniosła 12.302.000,00 zł.

Generalny Realizator Inwestycji zobowiązany został w imieniu i na rzecz WSM do:

- 1) dokonania podziału geodezyjnego i wydzielenia działki leśnej o pow. ~5000 m² oraz odlesienia fragmentu działki o pow. 52 m², oraz do wystąpienia o nową decyzję o warunkach zabudowy tylko pod działkę budowlaną;
- 2) wykonania projektu budowlanego, wystąpienia o pozwolenie

na budowę i zrealizowania całego procesu inwestycji łącznie ze sprzedażą wybudowanych lokali. Przetarg obejmował przedstawienie koncepcji zabudowy działki budowlanej i określenie ilości wybudowanych m² powierzchni użytkowej lokali. W ramach przetargu nieograniczonego dokonano komisijnego wyboru GRI z udziałem Członków Rady Nadzorczej.

Co zawiera najkorzystniejsza oferta GRI dla WSM?

Oferta wybrana przez WSM przewiduje wybudowanie budynku o 11 kondygnacjach z montażem paneli fotowoltaicznych na dachu, wykorzystaniem tzw. szarej wody opadowej do podlewania i utworzenia ogrodów deszczowych. Oferent dysponuje certyfikatem BRIM.

Do obowiązków Generalnego Realizatora Inwestycji, określonych w umowie w wyniku prowadzonych negocjacji, należy m. in.:

- 1) wykonanie dokumentacji projektowej,
- 2) dokonanie podziału geodezyjnego,
- 3) uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy,
- 4) uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 5) realizacja inwestycji,
- 6) marketing i sprzedaż,
- 7) przekazanie praw autorskich do dokumentacji, która będzie przekazana WSM po zrealizowaniu kontraktu,
- 8) odkupienie niesprzedanych lokali po ustalonej cenie,

9) zapłatę na rzecz Spółdzielni kwoty gwarantowanej.

Jakie są korzyści z tej inwestycji dla Spółdzielni?

1. Realizacja inwestycji w ramach wspólnego przedsięwzięcia zakłada minimalizację zaangażowania środków finansowych WSM oraz minimalizację ewentualnych zagrożeń.
2. Zawarta umowa o realizacji wspólnego przedsięwzięcia inwestycyjnego „Lindego”, której szacowana wartość wyniesie ok. 83 mln zł, finansowana jest w całości przez Generalnego Realizatora Inwestycji.
3. Umowa gwarantuje dla WSM minimalny zysk w wysokości 16.300.000 zł.
4. Zaangażowanie GRI w wykonanie projektu i uzgodnień do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji Lindego. **Decyzja pozwolenie na budowę już została wydana.**
5. Realizacja inwestycji pozwoli na sfinansowanie kosztów, które zostały poniesione przez WSM na jej realizację od 2006 r., wynoszące na chwilę obecną około 5,71 mln zł.
6. Realizacja inwestycji pozwoli już dzisiaj na obniżenie kosztów utrzymania mieszkań (GZM) poprzez obniżenie podatku dochodowego i podatku VAT, czyli **nowe inwestycje mają bezpośredni i bieżący wpływ na obniżenie opłat za mieszkania w całej Spółdzielni.**

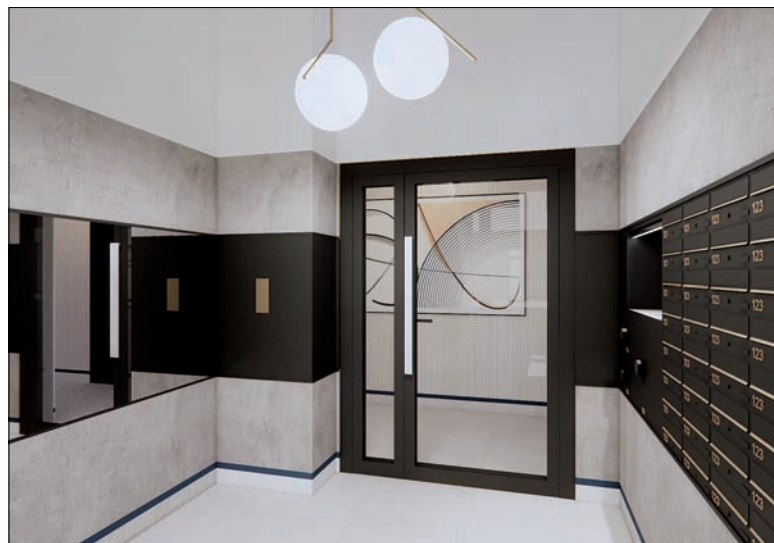
7. W ramach kosztów inwestycji zostanie wybudowana **nowa dodatkowa droga dla mieszkańców Osiedla Młociny z funkcją drogi pożarowej.**

8. Realizacja inwestycji Lindego na warunkach deweloperskich **jest korzystna dla WSM i ogółu jej członków, ponieważ wartość rynkowa gruntu zostanie wliczona w koszty inwestycji.** Przepisy prawa dotyczące budowy lokali na prawach odrębnej własności, wiążą się ze zbyciem praw do gruntu na rzecz nabywców lokali. Lokale wybudowane na prawach odrębnej własności nie wchodzi w stan majątku Spółdzielni.

9. Doświadczenie WSM w realizacji na analogicznej zasadzie inwestycji Ceramiczna, która przyniosła dochód WSM w wysokości ponad 25.000.000 zł netto, przy umownym minimalnym zysku dla Spółdzielni w kwocie 19.300.000,00 zł i wysokim standardzie techniczno-użytkowym zrealizowanej inwestycji.

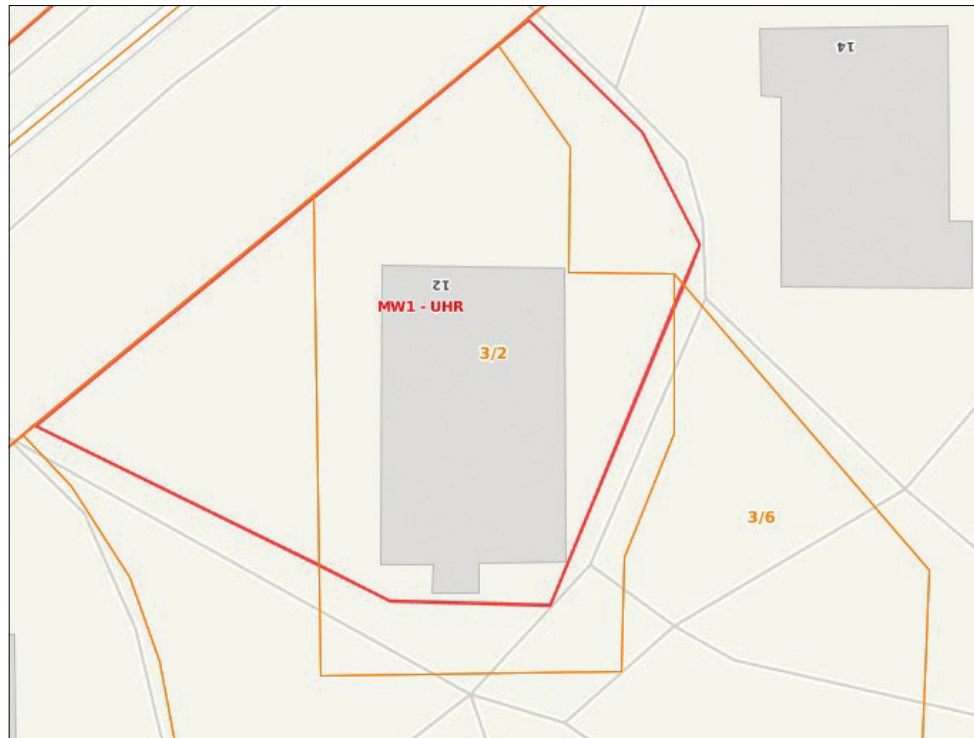
We wspólnym interesie Członków Spółdzielni jest podjęcie decyzji na Walnym Zgromadzeniu, w dniach 8 i 10 października, o wyrażeniu zgody na realizację inwestycji w systemie deweloperskim. Każda inwestycja, co do zasady, daje możliwość rozwoju, w naszym przypadku przysparza dodatkowych wpływów dla członków Spółdzielni na działalność statutową WSM.

Barbara Różewska
Prezes WSM

Planowana inwestycja Włościańska 12

– budynek wielorodzinny z usługami na parterze

Mapa nr 1 – podział nieruchomości pod działalność inwestycyjną

Stan istniejący

Inwestycja „Włościańska 12” zlokalizowana jest na działkach ewidencyjnych nr 3/2, 3/6 z obrębu 7-02-03 przy ul. Włościańskiej 12, w dzielnicy Żoliborz. Poszczególne powierzchnie działek wynoszą: działka ewidencyjna nr 3/2 – 1.499 m², 3/6 – 2.465 m². Sumaryczna powierzchnia działek nr 3/2 i 3/6 wynosi 3.964 m².

Obecnie działka nr 3/2 jest zabudowana. Znajduje się tam niski budynek

handlowo-usługowy jednopiętrowy i podpiwniczony, będący w zasobach Administracji Osiedla Żoliborz III. Spółdzielcze własnościowe prawo do lokali użytkowych, o łącznej powierzchni 402,5 m², zostało wygaszone aktem notarialnym. Infrastruktura sieciowa, tj. sieć wodociągowa, kanalizacyjna, ciepłownicza, elektroenergetyczna, teletechniczna znajduje się w ulicy Włościańskiej oraz częściowo na nieruchomości w zakresie infrastruktury przyłączeniowej do budynku handlowo-usługowego. Stan istniejący nieruchomości przedstawiają mapa satelitarna i zdjęcie elewacji budynku.

Założenia

Planowana inwestycja Włościańska 12 opisana jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego osiedla „Sady Żoliborskie”, uchwalonym przez Radę Gminy Warszawa-Centrum

Elewacja budynku od strony południowej

Uchwałą nr 1899/LXXXII/02 z dnia 19.09.2002. Zgodnie z postanowieniami Planu Miejsowego przewiduje się nowe zagospodarowanie terenu poprzez wybudowanie nowego budynku mieszkalnego wielorodzinnego z usługami w parterze i z podziemną dwukondygnacyjną halą garażową, na wydzielonym terenie M 1-UHR. Powierzchnia terenu wydzielonego pod inwestycję wynosi 2.074 m² (zazna-

czenie kolorem czerwonym na mapie nr 1). **Szacowana wartość rynkowa działki przeznaczonej pod zabudowę (2.074 m²), zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania terenu, wynosi powyżej 10,0 mln zł. Inwestycja prowadzona przez Spółdzielnię będzie realizowana z poszanowaniem już istniejących budynków i dodatkowymi korzyściami dla terenu osiedla.**

Projekt uchwały w sprawie Lindego

Projekt Uchwała nr.../2024 Walnego Zgromadzenia Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 2024 r.

w sprawie: realizacji w systemie developerskim planowanej inwestycji „Lindego”, położonej w obrębie ulicy: Lindego, w Dzielnicy Bielany m. st. Warszawy

Walne Zgromadzenie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej działając na podstawie § 76 pkt. 1 i 6 w zw. z § 3 pkt 6 Statutu WSM, postanawia:

§ 1.

W ramach kierunków działalności inwestycyjnej, przyjąć wykonanie inwestycji w systemie developerskim, na nieruchomości położonej w Dzielnicy Bielany m. st. Warszawy, na gruncie pozostającym w wiecznym użytkowaniu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej obejmującym działki:

- Nr 13/1 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 392 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4
- Nr 15/2 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 498 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4
- Nr 16/2 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 1806 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4

stych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4

- Nr 17 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 245 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4
- Nr 18 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 51 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4
- Nr 27 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany, o powierzchni 1217 m², dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr WA1M/00034366/4

§ 2.

Wyrazić zgodę na ustanowienie i sprzedaż odrębnej własności lokali wybudowanych w ramach inwestycji, o której mowa w §1, na zasadach wolnorynkowych, za cenę ustaloną przez Zarząd wraz z udziałem we współwłasności nieruchomości, na której zostanie zrealizowana inwestycja opisana w §1.

§ 3.

Wykonanie powyższej Uchwały powierza się Zarządowi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa jest wiecznym użytkownikiem

gruntu położonego w Dzielnicy Bielany m. st. Warszawy, stanowiącego działki ewidencyjne: Nr 13/1, Nr 15/2, Nr 16/2, Nr 17, Nr 18, Nr 27 z obrębu 7-07-04, zlokalizowaną przy ul. Samuela Bogumiła Lindego, Warszawa- Bielany. Spółdzielnia prowadziła prace przygotowawcze do realizacji zadania inwestycyjnego Lindego (Lindego X) ponosząc znaczne nakłady finansowe. Spółdzielnia realizuje inwestycje w systemie developerskim na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1805 t.j.).

Przyjęte zasady ogólne prowadzenia przez spółdzielnię inwestycji w systemie developerskim obejmują m.in.:

- uzyskanie zgody na ustanowienie odrębnej własności i sprzedaż lokali od Walnego Zgromadzenia,
- przyjęcie planów inwestycyjnych przez Radę Nadzorczą,
- prowadzenie działalności inwestycyjnej dla uzyskania zysku,
- wprowadzenie do planu działalności spółdzielni zadania inwestycyjnego.

Z uwagi na oczekiwany wynik z działalności inwestycyjnej Spółdzielni przy minimalizacji zaangażowania środków finansowych WSM w realizację inwestycji oraz minimalizację ewentualnych zagrożeń, zasadnym jest realizacja tej inwestycji w systemie developerskim, uwzględniając poniesione nakłady i zawartą umowę na prowadzenie wspólnego przedsięwzięcia w 2020 r., której wypowiedzenie z winy Spółdzielni lub ew. zmiana pociągałaby za sobą dodatkowe znaczące koszty dla Spółdzielni.

Projekt uchwały w sprawie Włościańskiej

Projekt Uchwała nr.../2024 Walnego Zgromadzenia Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 2024 r.

w sprawie realizacji w systemie developerskim planowanej inwestycji „Włościańska 12”.

Walne Zgromadzenie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej działając na podstawie § 76 pkt. 1 i 6 w zw. z § 3 pkt 6 Statutu WSM, postanawia:

§ 1.

- W ramach kierunków działalności inwestycyjnej, przyjąć wykonanie inwestycji w systemie developerskim na nieruchomości położonej przy ul. Włościańskiej w Warszawie objętej KW WA1M/00097159/9 oraz KW nr WA1M/00458488/3.
- Wyrazić zgodę na ustanowienie i sprzedaż odrębnej własności lokali wybudowanych w ramach inwestycji, o której mowa w ust. 1, na zasadach wolnorynkowych, za cenę ustaloną przez Zarząd wraz z udziałem we współwłasności nieruchomości, na której zostanie zrealizowana inwestycja

§2.

Wykonanie powyższej Uchwały powierza się Zarządowi.

§3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Uzasadnienie

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa jest wiecznym użytkownikiem gruntów położonych w Dzielnicy Żoliborz m. st. Warszawy, zlokalizowanym przy ul. Włościańskiej stanowiącego działki ewidencyjne: Nr 3/2, Nr 3/6 z obrębu

Mapa satelitarna terenu

7-02-03, objęte KW WA1M/00097159/9 oraz KW nr WA1M/00458488/3.

Spółdzielnia zrealizuje inwestycje w systemie developerskim na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1805 t.j.).

Przyjęte zasady ogólne prowadzenia przez spółdzielnię inwestycji w systemie developerskim obejmują m.in.:

- uzyskanie zgody na ustanowienie odrębnej własności i sprzedaż lokali od Walnego Zgromadzenia,
- przyjęcie planów inwestycyjnych przez Radę Nadzorczą,
- prowadzenie działalności inwestycyjnej dla uzyskania zysku,
- wprowadzenie do planu działalności spółdzielni zadania inwestycyjnego.

Z uwagi na oczekiwany wynik z działalności inwestycyjnej Spółdzielni przy minimalizacji zaangażowania środków finansowych WSM w realizację inwestycji oraz minimalizację ewentualnych zagrożeń, zasadnym jest realizacja tej inwestycji w systemie developerskim.

Z prac Zarządu WSM

Dokończenie ze strony 2

Na podstawie wykonania planu za pierwsze półrocze i planowanych założeń budżetowych na 2025 r. sporządzony został plan gospodarczo-finansowy na 2025 r. obejmujący 16 jednostek rozliczeniowych Spółdzielni.

Plany gospodarczo-finansowe gospodarstwa zasobami mieszkaniowymi (GZM) poszczególnych osiedli obejmują m.in. odpisy na fundusz remontowy i planowane remonty do wykonania w najbliższych latach. Plan gospodarczo-finansowy GZM, zgodnie z ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych, ma pokrywać koszty utrzymania lokali, koszty części wspólnych nieruchomości oraz koszty utrzymania Spółdzielni. Koszty zostały podzielone na koszty zależne i niezależne od WSM. Kosztami zależnymi od Spółdzielni są koszty eksploatacji i odpis na fundusz remontowy. Koszty eksploatacji obejmują m.in. koszty administrowania i zarządzania nieruchomościami, ubezpieczenie budynków, materiały, amortyzację, podatki i opłaty publiczno-prawne, utrzymanie mienia, zimną wodę i odprowadzenie ścieków w części wspólnej nieruchomości, tzw. wodę technologiczną. Fundusz remontowy przeznaczony jest na remonty, rozbudowę, przebudowę i modernizację części wspólnej nieruchomości. Częściami wspólnymi nieruchomości są wszystkie części składowe budynku poza lokalami, w szczególności są to: dach, klatki schodowe, korytarze, elewacje, dźwigi, instalacje i urządzenia techniczne oraz grunt. W wielu osiedlach zaplanowane zostały kompleksowe remonty. Zakres prac remontowych objętych planami dotyczy: wymiany instalacji centralnego ogrzewania, remontów dachów, wymiany instalacji wodno-kanalizacyjnej, remontu kla-

tek schodowych, remontu balkonów poprzez zwiększenie ich powierzchni, wymiany wind, usuwania barier architektonicznych, wymiany WLZ, wymiany instalacji oświetleniowej, montażu instalacji i urządzeń OZE, regulacji instalacji c.o. i c.c.w., wymiany świetlików dachowych. Wszelkie prace remontowe realizowane będą w ramach, zgromadzonych z różnych źródeł, środków finansowych na funduszu remontowym poszczególnych budynków. Wielkość odpisów na fundusz remontowy uzależniona jest od realizacji planów potrzeb remontowych. Im większe potrzeby remontowe, tym wyższy odpis na remonty, aby ze zgromadzonego kapitału wykonać jak najwięcej prac remontowych. Dla przypomnienia fundusz remontowy naliczany i rozliczany jest indywidualnie na każdy budynek. Ewidencja funduszu remontowego jest prowadzona odrębnie dla każdego budynku. Saldo funduszu remontowego wykazywane jest jako BZ i BO każdego roku obrachunkowego. Prowadzony jest w układzie ciągłym.

Pozostałe koszty utrzymania nieruchomości są kosztami niezależnymi od Spółdzielni, na które WSM nie ma wpływu. Kosztami niezależnymi są koszty dostawy ciepła, dostawy zimnej wody i odprowadzenie ścieków, podatki i opłaty publiczno-prawne, koszty energii elektrycznej, wywóz i zagospodarowanie odpadów komunalnych. Również koszty niezależne od Spółdzielni rozliczane są indywidualnie na poszczególne budynki, a następnie na lokale.

W omawianym okresie odbyły się także spotkania informacyjne z Mieszkańcami budynków w Osiedlu Młociny i Osiedlu Rudawka. Zaprezentowano na nich plany potrzeb remontowych do wykonania w naj-

bliższych latach, zgromadzony kapitał na funduszu remontowym poszczególnych budynków oraz możliwość skorzystania z kredytów preferencyjnych BGK na realizację remontów części wspólnej budynków wielorodzinnych, których wiek przekracza 40 lat. Preferencyjne kredyty, oprócz korzystnych warunków dofinansowania funduszu remontowego, obejmują umorzenie 25% kwoty zaciągniętej kwoty na sfinansowanie remontów oraz możliwość spłaty pozostałej części w okresie do 20 lat. Zabezpieczeniem zaciągniętego zobowiązania finansowego wobec Banku jest fundusz remontowy budynku w wysokości 70% odpisu oraz polisa ubezpieczeniowa budynku. Nie ma żadnych zabezpieczeń hipotecznych. Decyzje dotyczące możliwości uzyskania kredytów będą w dalszej przyszłości omawiane indywidualnie z mieszkańcami i współwłaścicielami poszczególnych budynków po uzyskaniu od Banku promesy (warunków umowy).

Z inicjatywy Zarządu odbyły się kolejne spotkania z przedstawicielami Spółki Veolia, producentami urządzeń i technologii dotyczącej transformacji energetycznej, których głównym celem jest powstrzymanie podwyżek opłat dla członków i mieszkańców Spółdzielni za ciepło i energię elektryczną. Chcemy utrzymać na dotychczasowym poziomie koszty energii elektrycznej i energii cieplnej potrzebnej na ogrzanie wody i mieszkań. Chcemy zadbać o całoroczny komfort ciepły mieszkań, nie podwyższając opłat za mieszkania.

Plan gospodarczo-finansowy Spółdzielni na 2025 r. obejmuje w swym zakresie działalność inwe-

stycyjną WSM. Zaplanowano budowę nowych mieszkań w rozpoczętej już w 2006 r. inwestycji przy ul. Lindego 10 oraz przygotowanie dokumentacji przetargowej na realizację inwestycji przy ul. Włociańskiej 12. W przypadku inwestycji Włociańska 12 uchwalony jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, na podstawie tego planu możliwa jest realizacja inwestycji mieszkaniowo-usługowej z dwoma poziomami hal garażowych. Powierzchnia terenu, przeznaczona pod planowaną nową inwestycję, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, wynosi 2.074 m². Szacunkowa wartość prawa użytkowania wieczystego tej działki wynosi powyżej 10 mln zł.

W obecnym stanie prawnym Spółdzielnia może zrealizować nowe inwestycje mieszkaniowe na zasadach deweloperskich, ponieważ wartość gruntu jest zbywana na rzecz przyszłych właścicieli lokali. Po zakończeniu inwestycji, niezależnie, czy w wykonaniu samych służb inwestycyjnych Spółdzielni i z zaangażowaniem własnych środków finansowych Spółdzielni i na ryzyko Spółdzielni, czy przy współpracy partnera inwestycyjnego GRI z określeniem zysku dla członków WSM, zakończona jest ustanowieniem prawa odrębnej własności lokalu wraz z udziałem w gruncie.

WSM planuje w przyszłym roku rozpocząć prace przygotowawcze związane z zaspakajaniem potrzeb mieszkaniowych. Budowanie mieszkań dla osób młodych i dla seniorów jako budownictwo spółdzielcze lokatorskie z dofinansowaniem na warunkach preferencyjnych kredytem mieszkaniowym udzielanym przez BGK. Głównym założeniem takiego

dofinansowania jest udzielenie kredytu Spółdzielni. Zawieranie umów o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu wymagać będzie wniesienia wkładu własnego w wysokości 20-30% kosztów budowy mieszkania. Pozostała część kosztów spłacana jest w ramach dodatkowej pozycji w opłatach za mieszkanie przez okres 20 lat. Rozpoczęcie działań związane jest ze wskazaniem wolnego terenu Spółdzielni pod wykonanie takiej inwestycji.

W Wawrze nasza działka nadal ma funkcję lasu, nie nadaje się pod zabudowę mieszkaniową. Prowadzimy usilne starania, aby zmienić jej przeznaczenie i zrealizować inwestycję senioralną.

Realizacja inwestycji przynoszących korzyść członkom Spółdzielni wymaga zgody Walnego Zgromadzenia na przekazanie gruntu pod inwestycję według wartości rynkowej, do którego Spółdzielnia posiada prawo użytkowania wieczystego.

Zapraszam Członków Spółdzielni do udziału w najbliższym Walnym Zgromadzeniu, które odbędzie się w dniach 8 i 10 października. Przedmiotem obrad będzie przedstawienie korzyści dla członków Spółdzielni związanych z realizacją nowych inwestycji Spółdzielni.

Dziękuję wszystkim Członkom WSM za liczny udział w spotkaniach konsultacyjnych dotyczących inwestycji Lindego oraz za dyskusję i wsparcie.

Do zobaczenia na Walnym Zgromadzeniu.

Barbara Różewska
Prezes WSM

„Historia WSM w pigułce”

Działalność społeczno-kulturalna po wojnie

Wystawa korzenioplastyki w SDK
fot. K. Docha

Dokończenie ze strony 4

Zmiany ustrojowe

W latach 90. wiele się wydarzyło. W kraju dokonywała się zmiana ustrojowa. Zmiany dokonały się także i w Spółdzielni. Nastąpiło nowe podejście do wielu kwestii, w tym i działań społeczno-kulturalnych. Osiedlowe kluby przestano wspierać finansowo, co skutkowało drastycznym ograniczeniem ich działalności. Jedynie klub na Piaskach, jako placówka eksperymentalna, zaczął być prowadzony na warunkach ajencyjnych przez Marię Korycką.

Natomiast w Domu Kultury przy ul. Próchnika, kultury było coraz mniej, a coraz więcej biznesu. Przeszedł on na samofinansowanie. Dla najemców był bardzo atrakcyjny z racji doskonałej lokalizacji oraz wielu pustych lokali. W latach późniejszych, wraz z poprawą sytuacji finansowej Spółdzielni, w budżecie cen-

tralnym znalazły się środki finansowe na przeprowadzenie remontów. Jak pojawiła się możliwość, sięgnięto po dofinansowania z innych źródeł, co pozwoliło na dokończenie bardzo kosztownego remontu generalnego.

W Sprawozdaniu Zarządu za 1999 rok napisano, że w Domu Kultury działa: 21 grup zainteresowań, towarzystw i organizacji społecznych, m.in.: Klub Wagusy, Ogniska TKKF Żoliborz (zajęcia z gimnastyki geriatrycznej dla pań) i AWF Bielany, koło środowiskowe PTTK „Renciści”, Polski Związek Niewidomych, koło Grodnian im. E. Orzeszkowej, Klub Byłych Więźniów Obozu Koncentracyjnego w Neugamma, Klub Żołnierzy i Rodzin 30. Pułku Strzelców Kaniowskich. W latach następnych liczba tych podmiotów się zmieniła. Jedne odchodziły, na ich miejscu pojawiały się inne jak Teatr „Łazienki”, „Kraśniacy”.

W 2012 r. na Rudawce, w budynku administracji przy ul. Dolnoślą-

skiej 3, został otwarty klub mieszkańców „Szafir”, w ramach którego działało kilka sekcji o różnych profilach. Organizowano wieczornice, wieczorki taneczne, wycieczki z przewodnikiem i inne, a od 2015 r. oferowano gimnastykę dla seniorów, a także jogę, coroczne zabawy karnawałowe dla dorosłych. Między innymi wraz z Fundacją „ESPAR” w 2018 r. zrealizowano projekt „Bezpieczny Senior”.

Do grona czynnych klubów dołączył jeszcze klub na Młocinach, gdzie funkcjonował między innymi Klub Seniora, a który finansowany był przez Radę Osiedla, ale i bezpośrednio przez członków. Umożliwiło to organizację spotkań świątecznych, koncertu fortepianowego i kilku innych imprez.

Pandemia zburzyła pewien utarty już szlak działań społeczno-kulturalnych. Obostrzenia wiążące się m.in. z zamknięciem ludzi w domach, zakazem wychodzenia na ulice, w pozytywnym tego słowa znaczeniu, wymusiły zmianę tych starych nawyków. Ludzie bardziej otworzyli się na potrzeby innych, zaczęli silniej współpracować ze sobą. Na nowo zaczęły się tworzyć zręby silnych więzi sąsiedzkich, które dziś należy pielęgnować, by nie zostały porzucane. I oby tak się stało.

Tomasz Pawłowski

Uzupełnienie do części pierwszej cyklu

Długo nie mogłem zidentyfikować autora hymnu „Szklanych Domów”, ale już wiem, że autorem słów był mieszkaniec III kolonii, Herman Furman, który kierował chórem WSM. Przypuszczam, że napisał też muzykę. A hymn „Szklanych Domów” spółdzielcy usłyszeli po raz pierwszy już w 1935 r. Warto o tym pamiętać.

Bohaterowie z Zatrasia

Jak obiecaliśmy w poprzednim wydaniu, uzupełniamy relację z osiedlowych obchodów 80. rocznicy Powstania Warszawskiego, zorganizowanych dzięki współpracy Rady Osiedla Zatrasię i dyrektora Jarosława Kulawiaka. Uzupełniamy o sprawę najważniejszą – listę uczestników walc, mieszkających na osiedlu Zatrasię.

1 sierpnia odbyły się lokalne uroczystości przy górze w parku. Jak napisali później, na Facebooku, organizatorzy: *Dzięki opowieściom rodzin Powstańców mogliśmy poczuć, jak blisko nas są te niezwykle historie i jak bardzo są one częścią naszego dziedzictwa. W szczególności wzruszającym momentem była chwila, kiedy rodziny Powstańców podzieliły się z nami losami swoich bliskich, ukazując ich odwagę, poświęcenie i niezłomność.*

W trakcie spotkania spółdzielcy obejrzeli film „Powstanie Warszawskie” z 2014 r. w reżyserii Jana Komasy. W ramach uroczystości wyświetlono również prezentację z nazwiskami uczestników Powstania z terenów Zatrasia. Byli to:

1. Wiktor Zygmunt Bugiel ps. „Vis”
2. Danuta Buyko-Borysewicz ps. „Elżbieta”
3. Stefan Kladiusz Dańcewicz ps. „Strzała”
4. Barbara Hirschberg (Kasztelan) ps. „Basia”
5. Bohdan Janczewski ps. „Artur”
6. Antoni Olszewski ps. „Wilki”
7. Alina Irena Oziębło ps. „Ala”
8. Barbara Danuta Reinhard ps. „Tancred”
9. Stanisław Sieradzki ps. „Świsł”
10. Stanisław Szcześniowski ps. „Gepard”
11. Zofia Śliwińska ps. „Janina”
12. Janusz Andrzej Tyman ps. „Dzigan”
13. Maria Magdalena Witwińska ps. „Żdziebiełko”

Rada Osiedla i Administracja już zapowiedziały dalsze poszukiwanie nazwisk Powstańców z Zatrasią, by móc ich upamiętnić podczas przyszłorocznych obchodów.

Red.

Fragment prezentacji wyświetlonej 1 sierpnia na Zatrasiu

Osiedle społeczne Barbary Brukalskiej

Chociaż w tym roku mija 125 lat od urodzin Barbary Brukalskiej, z domu Sokolowskiej, (1899-1980), trudno oprzeć się wrażeniu, że to postać na wskroś nowoczesna, na miarę XXI wieku. Jeśli myślimy o Żoliborzu jako o dzielnicy awangardowej architektury, dobrze zaprojektowanej przestrzeni wspólnej – pełnym zieleni najlepszym miejscu do życia, to zawdzięczamy go między innymi właśnie Barbarze Brukalskiej.

Była jedną z tych kobiet, które po odzyskaniu przez Polskę niepodległości włączyły się w budowę nowego Państwa, ale na własnych zasadach. Barbara Sokolowska najpierw studiowała ogrodnictwo i rolnictwo na SGGW w Puławach, a w roku 1921 zapisała się na Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Właśnie tu poznała swojego przyszłego męża Stanisława Brukalskiego, z którym wkrótce stworzyli zgrany duet – razem przygotowali wiele wybitnych i nowatorskich projektów.

Przyjaźnili się i spotykali z najwybitniejszymi przedstawicielami europejskiej awangardy architektoniczno-urbanistycznej, przede wszystkim z Le Corbusierem, w Polsce założyli grupę Praesens. Zamieszkali na Żoliborzu, gdzie wybudowali sobie dom przy ul. Niegolewskiego (1927-28), który został nagrodzony na wystawie w Paryżu w 1937 roku i do dziś jest jednym z najciekawszych zabytków naszej dzielnicy.

Do projektowania swojego żoliborskiego osiedla zaprosiła Brukalskich Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa założona przez kooperatystów, idealistów, którzy chcieli dla robotników i niezamożnej pracującej inteligencji budować osiedle w duchu Szklanych Domów Stefana Żeromskiego. Osiedle Społeczne. Brukalscy zaprojektowa-

Dzierżyniec VII kolonii Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

li kolonie IV, VII, IX, a po wojnie XI, XII i XIII – Dom dla Samotnych oraz Społeczny Dom Kultury z budynkiem, w którym mieści się teatr Komedia.

Przestrzeń, w której żyjemy, bezpośrednio wpływa na nasze życie, na jakość relacji społecznych, na to jak myślimy o świecie. Przyjaźnie ukształtowana, dobrze pomyślana i zielona sprzyja nie tylko dobremu nastrojowi, ale przekłada się na jakość całej naszej egzystencji. To coś więcej niż tylko dobra architektura i Barbara Brukalska znakomicie zdawała sobie z tego sprawę.

Oprócz budynków i przestrzeni wspólnych projektowała również funkcjonalne, ergonomiczne i oryginalne wnętrza, zwracając uwagę na potrzeby użytkowników. Dziś nazwalibyśmy ją „dizajnerką”.

Kuchnia Brukalskiej – jeden z najbardziej znanych jej projektów – została pomyślana jako kompaktowe laboratorium nowoczesnej, pracującej pani domu.

Szczególną wagę przywiązywała do zieleni. Dużo mówi o niej historia starej gruszy, która rosła tam, gdzie powstać miała XIII kolonia – gdy Barbara zorientowała się, że drzewo musi zostać wycięte, bo koliduje z projektem, zmieniła projekt tak, by grusza pozostała i rosła dalej w półkolistej wnęce budynku.

Barbara została pierwszą kobietą-profesorem na Politechnice Warszawskiej (1948), jednak w trudnych latach powojennych Brukalscy byli traktowani przez władze z nieufnością.

„Zasady społeczne projektowania osiedli mieszkaniowych” – wydana wówczas książka autorstwa Barbary Brukalskiej – trafiła na indeks ksiąg zakazanych, a cały nakład zniszczono. Uznano, że zawiera treści wrogie ideologicznie i promuje szkodliwy indywidualizm.

O Barbarze Brukalskiej – architekcie, dizajnerce, wielkiej damie światowej awangardy, żoliborzance będziemy mogli posłuchać w piątek 22 listopada o godzinie 17:00 w Społecznym Domu Kultury (Słowackiego 19a), budynku stworzonym przez duet Brukalskich, podczas wydarzenia, które organizuje Stowarzyszenie Żoliborzan i Towarzystwo Przyjaciół Warszaw Odział Żoliborz Bielany we współpracy z Urzędem Dzielnicy Żoliborz oraz Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową i Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową – Żoliborz Centralny.

Opowiadać o niej będzie prof. Marta Leśniakowska, a następnie odbędzie się panel, w którym weźmie udział między innymi arch. Maria Brukalska – synowa Barbary – wieloletnia Wojewódzka Konserwator Zabytków, obecna wiceprezesa Stowarzyszenia Żoliborzan oraz warszawianista Tomasz Pawłowski.

W sobotę 23 listopada o godzinie 11:00 zapraszamy na spacer „Osiedle społeczne Barbary Brukalskiej”, który poprowadzi prezes Stowarzyszenia Żoliborzan Michał Rapacki. Zbiórka na skwerze Brukalskich od strony ul. Niegolewskiego.

Donata Rapacka

Z Wystawy Światowej w Paryżu w 1925 roku Barbara Brukalska przywiozła sobie nową awangardową fryzurę...

Pomnikowe drzewa na Bielanych

Blisko 50 drzew, pomników przyrody rośnie na warszawskich Bielanych, stanowią one ponad 11% wszystkich warszawskich drzew pomników przyrody. To dużo. Otaczane są wyjątkową opieką, bo tak nakazuje prawo, ale także społecznym zainteresowaniem i troską z uwagi na fakt, że są one swoistym obiektem historycznym, świadkiem przeszłych wydarzeń.

Drzewa, wszystkie, bez względu na to, czy są, czy nie, pomnikami przyrody, są wyjątkowe, o czym nie zawsze pamiętamy. Są „klimatyzatorem”, magazynem wody, swoistym filtrem doskonale pochłaniającym i neutralizującym substancje toksyczne, takie jak np.: dwutlenek siarki, metale ciężkie (ołów, kadm, miedź, cynk). Bez nich nie byłoby życia. Dbajmy o nie, cieszymy się ich urokiem i relaksujemy się w ich cieniu.

Stowarzyszenie Przyjaciele Żoliborza i Bielany wraz z Dzielnicą Bielany m.st. Warszawy, Młodzieżową Radą Bielany i bieleńską Biblioteką Publiczną im. St. Staszica oraz Oddziałem Żoliborz Bielany

Towarzystwa Przyjaciół Warszawy realizuje projekt zatytułowany „Naturalni sprzymierzeńcy warszawiaków”, którego tematem głównym są bieleńskie drzewa, pomniki przyrody. Projekt ma na celu popularyzację pomników przyrody na Bielanych.

W ramach projektu planowane są trzy spacerowe zapytania „Szlakiem bieleńskich pomników przyrody”, ulotka zawierająca informacje o lokalizacji na Bielanych niektórych drzew pomników przyrody, wystawa zdjęć pomników przyrody towarzysząca konferencji popularnonaukowej zatytułowanej „Drzewa to... życie”, która odbędzie się 8 listopada o godz. 12:00 w sali widowiskowej Urzędu Dzielnicy Bielany (sala nr 30, wejście B, od ulicy Jarzębskiego). Zostaną także wydane materiały pokonferencyjne.

Projekt realizowany jest w ramach pilotażu Funduszu Edukacji Ekologicznej we współpracy z Biurem Ochrony Powietrza i Polityki Klimatycznej Urzędu m.st. Warszawy i Staromiejskim Domem Kultury. Projekt jest zgodny z Zieloną Wizją Warszawy – <https://eko.um.warszawa.pl/>.

Wierzba biała przy ul. Tołstoja 4

Informacje o projekcie i jego realizacji dostępne będą na stronie Przyjaciół Żoliborza i Bielany na facebooku, na stronie Urzędu Dzielnicy Bielany, a także pod numerem telefonu 22 251 54 57.

Stowarzyszenie Przyjaciele Żoliborza i Bielany

Znakomity tenor wystąpił w SDK

Tego jeszcze nie było! 28 września Kałudi Kałudov, jeden jeden z czołówek światowej sławy tenorów, zaśpiewał na Żoliborzu. Wystąpił w pełnej słuchaczy sali widowiskowej Społecznego Domu Kultury WSM podczas Koncertu Uczestników Kursów Mistrzowskich.

Kałudi Kałudov jest bułgarskim tenorem na stałe związanym z Polską, ma 71 lat. Urodził się w Warnie, studia wokalne ukończył na Akademii Muzycznej w Sofii, w klasie śpiewu prof. L. Żabińskiej. W 1978 roku zadebiutował w „Traviacie” Giuseppe Verdiego na scenie Opery Sofijskiej. Występował między innymi na scenach operowych Austrii, Francji, Niemiec, Polski, Włoch (mediolańska La Scala). Występował z tak znakomitymi solistami jak: June Anderson, Maria Chiara, Mirrella Freni czy Cheryl Studer. Współpracuje z wybitnymi dyrygentami: Claudiem Abbado, Fabio Luisim, Zubinem Mehtą i nie tylko. Jak wspominał, w Modenie, gdzie występował, do jego garderoby weszli Luciano Pavarotti i Carlo Bergonzi

międzynarodowego kursu. Mistrz opowiadał, ile prze dwa tygodnie wspólnie włożyli pracy jego uczestnicy. O jej fantastycznych efektach mieliśmy się zaraz przekonać. Byli to (według kolejności pojawiania się na scenie): Diana Gemborys, Borys Mydlik, Hubert Dziętzyk, Przemek Młyński, Viola di Palma, Andriy Vozyan, Taras Karol i Andrzej Walasek. Wystąpił też przyjaciel Mistrza pan Mariusz Szczepanowski. W repertuarze znalazły się między innymi utwory Georgesa Bizeta z opery „Carmen” (Habanera, Aria karciana), Ernesto de Curtis (Tu, ca nun chagne! – Jak piękna jest góra dziś wieczorem! – pieśń neapolitańska), Gioacchina Rossiniego „Cyrułika Sewilskiego” (aria don Basilia (La Callunna – Pomówienie), Giacomo Pucciniego z opery „Tosca” (aria Cavardossiego „E lucevan le stelle” – Gwiazdy lśniły) i z opery „La Boheme” Cyganeria (aria Rudolfa „Che gelida manina” – Jakaż zimna rączka, Wolfgang Amadeusa Mozarta z opery „Cosi fan tutte” (recytatyw i aria Fiordiligi „Temerari Come scoglio” – Zuchwalcy odejdźcie z tego miejsca). Pan Szczepanowski wykonał arię Skoluby „Ten zegar stary” z opery „Straszny dwór” Stanisława Moniuszki.

Uczestnicy koncertu fot. Władysław Głowala

i z uznaniem wyrazili opinię, że należy do ekskluzywnej grupy werdiowskich światowych głosów.

Ten nadzwyczajny koncert w SDK zaczął się powitaniem Mistrza przez dyrektora Pawła Świętoreckiego, który przekazał mu honory pełnienia gospodarza programu. Ten zaś zaapelował o poważny stosunek do gatunku muzyki, jakim jest opera. Podkreślił, że nie należy wykonywać arii operowych na stadionach, bądź innych imprezach masowych, gromadzących dziesiątki tysięcy ludzi, bo dla opery ważna jest atmosfera, w której jest ona wykonywana. Dlatego wybudowano przecież Teatr Wielki w Warszawie, Poznaniu... Musi być scena z prawdziwego zdarzenia dla adekwatnego odbioru muzyki, śpiewu i gry artystów. Skomplementował salę widowiskową SDK i jej wyposażenie, o które konsekwentnie zabiega dyrektor Świętorecki. Sala widowiskowa tym sposobem dostała jakby atest sali widowiskowej z prawdziwego zdarzenia.

W ramach koncertu wystąpiło ośmiu, mających już jednak znaczące osiągnięcia, młodych adeptów tego

Występy artystów przeplatane były między innymi żartobliwymi uwagami Mistrza, na przykład na temat wyższości tenora nad basem – że bas musi dojrzeć, co następuje mniej więcej w wieku 35 lat, że u Mistrza nie zawsze skromność nadąża za słowami. Gdy już wszyscy artyści odśpiewali świetnie swoje utwory, nagrodzeni gorącymi brawami, nastąpiła rewelacja. Zaśpiewał sam Kałudi Kałudov. W jego wykonaniu usłyszeliśmy piękną pieśń „Non ti scordar di me”. Pieśń ta, jak nam przetłumaczył Mistrz, jest o odlotach i powrotach jaskółek do gniazda. Być może w jego wykonaniu nabiera ona bardziej osobistego sensu.

Koncert dobiegł końca. Dyrektor zaprosił pana Kałudova do poprowadzenia kolejnych kursów. Publiczność oklaskami podziękowała artystom za koncert, a młodym życzyła sukcesów w budowaniu życiowych karier.

Władysław Głowala

WSM na Facebooku

Znajdź nas na Facebooku!

Śledź aktualności z życia

Spółdzielni i poznawaj

ciekawostki z jej historii.

Nasz profil obserwuje

już ponad 4000 osób!

Renowacje dachów systemem HYDRONYLON®

– nowe podejście do trwałości i ekologii

Dach jednego z budynków spółdzielni mieszkaniowej w Tychach

Naprawa dachu w bloku mieszkalnym to inwestycja, która wymaga przemyślanych decyzji. Wybór odpowiedniego systemu pokrycia dachowego ma kluczowe znaczenie nie tylko dla trwałości budynku, ale przede wszystkim dla komfortu mieszkańców oraz kosztów eksploatacyjnych.

HYDRONYLON® jako nowoczesne i ekologiczne rozwiązanie jest idealnym wyborem, który spełni wszystkie te oczekiwania. Warto zatem rozważyć jego zastosowanie jako alternatywę dla tradycyjnych materiałów, takich jak papa.

Dlaczego dachy wymagają remontu?

Deszcz, śnieg, promieniowanie UV, a także zmienne temperatury powodują, że dachy tracą swoje właściwości ochronne. Dachy z papy mają ograniczoną wytrzymałość, z czasem powstają na nich

przecieki, co oznacza konieczność ich okresowej konserwacji. Taką konserwację powinno się wykonywać co dwa lub trzy lata, a na pewno nie rzadziej niż co pięć lat.

W tej sytuacji zarządy spółdzielni i wspólnot oraz mieszkańcy stoją przed wyzwaniem: jak zapewnić trwałość pokrycia dachowego, minimalizując koszty i jednocześnie dbając o komfort mieszkańców? Odpowiedzią na te potrzeby może być zastosowanie nowoczesnych rozwiązań, które nie tylko utrzymują szczelność dachu na długie lata, ale również oferują szereg dodatkowych korzyści.

HYDRONYLON® – nowoczesna alternatywa dla papy

HYDRONYLON® to innowacyjny system pokryć dachowych, który wyróżnia się na tle tradycyjnych materiałów takich jak papa. Jest to produkt stworzony z myślą o zapewnieniu długotrwałej ochrony dachów.

Ten system hydroizolacji oparty jest na płynnej masie polimerowej, która po nałożeniu tworzy jed-

nolitą, bezszwową membranę. Membrana ta jest elastyczna, co sprawia, że „pracuje” wraz z konstrukcją dachu, adaptując się do zmian temperatury i minimalizując ryzyko pęknięć. Dzięki zastosowaniu specjalnej siatki technicznej system zyskuje na wytrzymałości, co czyni go idealnym rozwiązaniem nawet dla dachów o skomplikowanej geometrii.

Ekologia i estetyka – nowoczesne miasta hydronylonowe

Jednym z największych wyzwań współczesnych miast jest walka z efektem „miejskich wysp ciepła”. Dachy pokryte ciemnymi materiałami pochłaniają ciepło, co prowadzi do podwyższenia temperatury w miastach. HYDRONYLON®, dzięki swojej jasnej barwie oraz właściwościom refleksyjnym, zmniejsza nagrzewanie się budynków, co przyczynia się do redukcji tego efektu. System HYDRONYLON® podnosi również estetykę budynków. Gładka, bezszwowa membrana w jasnym kolorze prezentuje się nowoczesnie, a odporność na uszkodzenia powoduje, że dach przez wiele lat zachowuje swoją pierwotną formę.

Niższe koszty inwestycji w krótkim i długim terminie

Tak więc HYDRONYLON® to nie tylko skuteczna ochrona dachu, ale także oszczędność finansowa. W przypadku remontów dachów przy użyciu tradycyjnych materiałów, konieczne jest zrywanie starego pokrycia, co generuje dodatkowe koszty związane z jego utylizacją. W przypadku systemu HYDRONYLON® stare pokrycie może pozostać na dachu, co przyspiesza naprawę i obniża koszty robocizny.

Dzięki redukcji temperatury dachu, budynki z dachami hydronylonowymi zużywają mniej energii na klimatyzację. Ponadto, w przypadku budynków z instalacjami fotowoltaicznymi, zmniejszenie nagrzewania się dachu poprawia wydajność paneli słonecznych.

Na niskie koszty użytkowania w długim okresie przekłada się też trwałość i odporność powłok na uszkodzenia.

Dlaczego warto zainwestować w HYDRONYLON®?

Podsumowując – system HYDRONYLON® oferuje wiele korzy-

ści, które są szczególnie istotne dla spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych:

- **100% szczelności i długotrwała ochrona** – brak przecieków przez co najmniej 15 lat;
- **ochrona przed nagrzewaniem się poddaszy** – membrana odbija promienie słoneczne, co zmniejsza temperaturę na poddaszach, poprawiając komfort mieszkańców;
- **nie wymaga zrywania i utylizacji starego pokrycia** – skracając czas naprawy dachu, oszczędza koszty, a remont jest mniej uciążliwy dla mieszkańców;
- **brak potrzeby konserwacji i częstych napraw** – dachy pokryte systemem HYDRONYLON® nie wymagają konserwacji, co redukuje koszty utrzymania budynków.

HYDRONYLON® pozwala na trwałe zabezpieczenie dachów w sposób, który minimalizuje koszty, a jednocześnie odpowiada na potrzeby ekologiczne i estetyczne współczesnych miast.

Przykłady dachów przed i po zastosowaniu technologii HYDRONYLON®

Patroni naszych ulic: Honoriusz Balzak

W tym odcinku opisujemy ulicę Honoriusza Balzaka, wybitnego francuskiego powieściopisarza, który obok Dickensa i Tołstoja był jednym z najważniejszych twórców współczesnej powieści europejskiej. To autor m.in. monumentalnego cyklu powieściowego pt. „Komedia ludzka”.

O ulicy

Ulica Honoriusza Balzaka jest zlokalizowana na Bielanach w Osiedlu Stary Wawrzyszew. Jest to mała osiedlowa uliczka biorąca swój początek od ulicy Sokratesa i stykająca się z ulicą Horacego. Obecna nazwę nadano jej w 1983 roku.

O autorze

Honoriusz Balzak urodził się 20 maja 1799 roku w Tours we Francji. Jego przodkowie byli chłopami. Ojciec pisarza utrzymywał, że ich ród pochodził ze szczepu Galów, którzy przetrwali inwazję i dali początek arystokratycznemu rodowi Balzak. Natomiast dziadek Honoriusza, Bernard oddziedziczył kawałek ziemi i wyciężoną pracą doszedł do posiadania łąki i winnic.

Ojciec pisarza, człowiek prosty ale odczytany samouk, w czasie rewolucji wzbogacił się na służbie państwowej. W 1797 roku ożenił się z Anne Laure. Ich pierwszym dzieckiem był właśnie Honoriusz. Zaraz po urodzeniu został on oddany na cztery lata pod opiekę mamy, a następnie pod opiekę obcych, u których nauczył się pisać i czytać. Czuł się odrzucony i niekochany przez matkę, z którą widywał się tylko w niedziele.

Honoré de Balzac (1799-1850)

fot.: Louis-Auguste Bisson

Miał troje rodzeństwa: Laurę, Laurencję i Henryka. Szczególne więzy łączyły go z młodszą siostrą Laurą. Gdy ukończył 6 lat, ojciec umieścił go jako alumna w Vendome, w kolegium z internatem, skąd powracał tylko na wakacje. Tam zapoznał się z obszerną biblioteką szkoły. Czytał wszelkiego rodzaju książki religijne, historyczne, filozoficzne i przyrodnicze.

W 1814 roku rodzina przeniósła się do Paryża. Tam Honoriusz kontynuował naukę w Liceum Karola Wielkiego, które ukończył w 1816 roku. Złe traktowany przez egoistyczną matkę, w wieku 18 lat, opuścił dom rodzinny. Starał się utrzymywać z pisania utworów literackich. Napisał wtedy pierwszą tragedię „Cromwell” oraz pierwsze powieści filozoficzne.

Na Sorbonie podjął studia prawnicze, których jednak nie ukończył, ale jednocześnie słuchał wykładów z literatury i filozofii. W 1825 założył drukarnię, która po 4 latach zbankrutowała. Spłacał długi, na które poświęcił swój skromny majątek rodzinny. Od zaciągania długów nie uwolnił się do końca życia. Ratował swoje finanse zaliczkami na powieści, których jeszcze nie zaczął pisać.

W 1829 roku zanotował pierwszy sukces, wydając powieść „Szuanie”. Znaczący rozgłos uzyskała jego książka pt. „Fizjologia małżeństwa”. Ta książka była pierwszym utworem cyklu, który otrzymał w 1842 roku tytuł „Komedia ludzka”, składający się 85 utworów. W powieści „Ojciec Goriot”, pisanej w latach 1834-36, Balzak

wprowadził postacie pojawiające się później w innych utworach.

„Komedia ludzka” jest realistycznym obrazem społeczeństwa francuskiego od czasów Wielkiej Rewolucji Francuskiej, po rządy Ludwika Filipa. Zgodnie z zamysłem twórcy człowiek był w niej rozpatrywany jako gatunek przyrodniczy, a jego opis miał być zawarty w przeszło 91 utworach. Były to powieści, opowiadania i szkice, w których występuje ponad 2000 postaci. Pisarz był także autorem nowel o tematyce średniowiecznej, a także 5 dramatów.

Zajmował się także dziennikarstwem i krytyką literacką. Do jego twórczości nawiązywali najwięksi pisarze realizmu krytycznego.

W 1850 roku poślubił w Bercy Polkę, Ewelinę Hańską. W swoich powieściach portretował kobiety dojrzałe, tzn. po trzydziestce, stąd powstało określenie – kobiety w wieku balzakowskim.

Oprócz wspomnianej „Szuanie” i „Fizjologii małżeństwa” w 1830 napisał „Chwałę i nieszczęście”, „Zgodę w małżeństwie” i „Studium kobiecy”, a w 1831 utwożył „Przeklęty syn”, „Czerwona oberża” i „Eliksir życia”.

W 1973 roku był wyświetlany w Polsce polsko-francuski serial pt. „Wielka miłość Balzaka”, oparty na historii związku Eweliny Hańskiej z pisarzem. Serial rozpoczyna się w 1833 roku, kiedy to Hańska, zauroczona twórczością Balzaka, wysłała do niego pierwszy list. W niedługim czasie dochodzi do ich pierwszego spotkania w Szwajcarii. Odtąd zaczynają prowadzić stałą korespondencję wykraczającą poza zwykłą przyjaźń. Jeden z listów trafia do rąk męża Hańskiej, starszego od niej o 25 lat. To zdarzenie

w istotny sposób ograniczyło możliwości ich spotkań. Balzak oprócz romanisu z Eweliną Hańską nawiązuje również romans z Sarą Guidoni Visconti. Hańska, dowiedziawszy się o tym, zrywa z pisarzem. W tym czasie Balzak popada w kłopoty finansowe. Aby się z nich wydobyć, pisze kolejne tomy „Komedii ludzkiej”. W 1841 roku umiera żona Hańskiej. Kobieta spotyka się z Balzakiem, ale odrzuca jego oświadczenia. W 1848 roku Balzak przyjeżdża do rodzinnej miejscowości kobiety – Wierchow. Hańska, mając świadomość, że pisarz jest ciężko chory, wyraża zgodę na ślub. Zostaje on zawarty w 1850 roku. W kilka miesięcy po ślubie pisarz umiera.

Przygotowania do serialu trwały 7 lat. Na planie znalazło się 300 aktorów tak z Polski, jak i z Francji. Sceny kręcono m.in. w Paryżu, Leningradzie i w Alpach szwajcarskich. W Polsce kręcono je w Krakowie, Walewiczach, Nieborowie, Arkadii, Jabłonie, a w Warszawie w Wilanowie i w Łazienkach Królewskich. W roli Eweliny Hańskiej wystąpiła Beata Tyszkiewicz, w roli Balzaka Pierre Meyrand, a w roli Wacława Hańskiego Zdzisław Mrożewski.

Tadeusz Boy Żeleński przetłumaczył i wydał 34 utwory Balzaka.

Zadziwia ogromna liczba dzieł napisanych przez jednego, utalentowanego człowieka. Można by w części porównać go z dorobkiem naszego pisarza Józefa Ignacego Kraszewskiego.

Honoriusz Balzak zmarł w wieku 51 lat w Paryżu 18 sierpnia 1850 roku. Pochowany jest na cmentarzu Père-Lachaise, gdzie znajduje się jego okazały pomnik.

Jan Stanek

Artysta z Żoliborza

Znany jego prace z żoliborskiego parku Fosa. „Wioślarz” czy „Wierzbowa świątynia” – te wiklinowe instalacje od lat towarzyszą naszym codziennym spacerom. Ich twórca niedawno wygrał konkurs w północnej Francji, a już niedługo jego rzeźby znajdą się też w osiedlu WSM Żoliborz III na Górkach Włociańskich. Z Janem Sajdakiem rozmawiamy o jego nowym projekcie „Kolonja”.

Wizualizacja projektu „Kolonja”

(realizację projektu dofinansowano ze środków programu własnego Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku pn. „Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej – 2024” pochodzących z budżetu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego)

Bartłomiej Pograniczny: Tworzy pan rzeźby, ale też wiklinowe gniazda-hamaki dla ludzi. Jak to się stało, że jako student etnologii i antropologii trafił pan ostatecznie na ASP?

Jan Sajdak: Od dziecka bardzo lubiłem rysować, lepić z plasteliny. Ta artystyczna działalność zawsze była mi bliska, a etnografia mi w tym pomogła. W trakcie studiów prowadziliśmy badania terenowe w Górach Świętokrzyskich w okolicach miasteczka Bodzentyn. Chodziliśmy po różnych wioskach i zupełnie przypadkiem trafiłem na taką całkowicie oddolną, niezależną komunę artystyczną w Dąbrowie Dolnej, gdzie jeden z założycieli tego środowiska wypłatał z wikliny formy artystyczne. To były różnego rodzaju scenografie do jego spektakli – robił alternatywny teatr z dziećmi z tej wioski i okolic. To tam nauczyłem się wypłatać. Etnografię rzuciłem, ale do tego miejsca regularnie wracałem, jakoś to plectenie mnie zafascynowało. Krzysiek, który jest jednym z założycieli grupy, chodził ze mną po polach, pokazywał, które rośliny nadają się do plectenia i jakoś mi to zaskoczyło w głowie, żeby połączyć dwa marzenia: technikę i pomysł na mieszkanie na drzewach. Wymyśliłem, że z tych wierzbowych gałązek można wypłatać gniazda drzewne dla ludzi. Przez lata każdą wolną chwilę od studiów, od pracy, jeździłem w Góry Świętokrzyskie na dwa dni, na tydzień, na miesiąc, wypłatać gniazda. Jednocześnie dostawałem się na studia, na rzeźbę. Zobaczyłem, że ta wiklina może być materiałem rzeźbiarskim, powoli uczyłem się nowych splotów. To taka medytacyjna czynność – witka za witką, godzinami, tygodniami, miesiącami. Ten materiał mi się nie nudzi. Ma wielki potencjał rzeźbiarski właśnie przez swoje ograniczenia. Nie da się z wikliny zrobić jakiegось naturalistycznego portretu, trzeba operować prostymi bryłami, walcami, okręgami. Takie ograniczenie jest jednocześnie wyzwaniem dla wyobraźni.

Pana rzeźby pojawiły się na przykład w parku Fosa. Skąd pomysł, żeby akurat w takiej przestrzeni je umieścić?

Zawsze wspinałem się na drzewa, więc takie połączenie bycia w naturze z aktywnością twórczą było dla mnie naturalne. Bliski jest mi nurt w sztuce, który się określa sztuką ziemi, landartem, a także tworzenie sztuki w przestrzeni publicznej. Instalowałem swoje prace w różnych miejscach w Warszawie czy też w innych miastach, nie tylko w Polsce. To, co mnie najbardziej

ciekawi to sztuka, która harmonijnie współgra z przestrzenią wokół, jest w przemyślany sposób zaprojektowana dla konkretnej przestrzeni. Staje się jej integralnym elementem i dopiero całość – zastana przestrzeń i interwencja artystyczna – tworzy finalny efekt.

Wspominał pan już o wystawach zagranicznych. Niedawno był pan w północnej Francji, gdzie zainstalował pan swoje rzeźby.

Wystawa nazywa się La Forêt Monumentale – to zbiór monumentalnych dzieł wpisanych w las, pod miastem Ruen. W ramach międzynarodowego konkursu wyłoniono kilkanaście prac, w tym moją i Ewy Dąbrowskiej, która przygotowała stado dzików, stworzonych z poskręcanych ze sobą gałęzi. Ja zaproponowałem projekt dla konkretnej części tamtego lasu. Zauważyłem miejsce, w którym jest dużo pięknych, starych, rozłożystych dębów, rosnących od siebie w dość dużych odległościach, dzięki czemu na dno lasu dociera światło. Rozkrzewiły się tam bujne, soczyste zielone paprocie. W tę przestrzeń wkomponowałem trzy rzeźby wielbłądów. Tak naprawdę są to takie abstrakcyjne pofalowane formy. Ich wyplecenie zajęło mi kilka miesięcy. Jestem bardzo zadowolony z tego efektu – ustawiłem je w pewnej odległości od ścieżki, tak żeby widzowie nie skupiali się na detalu, tylko na tym, jak rzeźby wyglądają w otoczeniu krajobrazu. Wystawę można oglądać przez dwa lata. Organizatorzy napisali mi, że rzeźby widziało już ponad 60 000 osób.

Jan Sajdak

źródło: profil artysty na Facebooku

Pana prace wzbudzają emocje, a czasem też niechcianą inwencję obserwujących. Co pan poczuł, gdy pana „Wioślarz” z parku Fosa stracił głowę?

Tworząc dzieła z organicznych materiałów, od początku godzę się z tym, że są delikatne i przemijające. To nie jest brąz czy stal, więc łatwo mogą zostać zniszczone. A jak nie zostaną zniszczone, to na pewno rozpadną się w końcu pod wpływem naturalnych procesów, dlatego nie zszokowało mnie to tak bardzo. Zawsze pojawia się pytanie, czy pogodzić się z tym, że rzeźba została zniszczona i raczej ją sprzątnąć, czy jednak jakoś zainwestować w nią energię i ją ratować, przetworzyć, dać jej nowe wcielenie. Zdecydowałem się nadać „Wioślarzowi” nową formę. Rzeźba ma teraz taką ekspresyjną fryzurę.

Przejdźmy do pana pomysłu związanego bezpośrednio z Sadami Żoliborskimi i osiedlem WSM Żoliborz III. Niedawno zaprosił pan mieszkańców do udziału w projekcie „Kolonja”. Dużo osób przyszło wypłatać z panem elementy nowej instalacji?

Tak, to było bardzo fajne spotkanie, na którym tworzyliśmy proste elementy, które przydadzą mi się przy składaniu całości. Z jednej strony będzie to grupa abstrakcyjnych rzeźb, geometryczne bryły nawiązujące do tradycji międzywojennej awangardy, z której wyrasta koncepcja architektoniczna samego osiedla. Łączę historyczno-artystyczną inspirację z formami organicznymi – koralowcami, plastrami miodu czy np. kolbą kukurydzy. Rzeźby będą się składać z powtarzających się, spasowanych ze sobą części. Z drugiej strony projektowałem ją z myślą o tym, że może posłużyć ptakom jako miejsce do wielorodzinnego gniazdowania – stąd nazwa „Kolonja”. Każdy z tych pojedynczych modułów, splecionych z wikliny, ma przestrzeń mogącą służyć za gniazdo dla ptaków – mniej więcej wielkości wróbla czy szpaków. To eksperyment. Rozmawiałem z różnymi ornitologami, nie były dotychczas robione eksperymenty takie stricte ornitologiczne, naukowe na temat przydatności wikliny do robienia budek, schronień dla ptaków. Zobaczymy.

Czy takie rzeźby są w jakiś sposób zabezpieczone przed, na przykład, wejściem kotów, które mogą się pojawić w okolicy?

Tak, sama ta forma nie będzie bezpośrednio wystawała z ziemi. Rzeźba będzie się zaczynała dopiero około półtora metra nad ziemią, będzie stała na trzech gładkich stalowych rurkach, po których nic się nie wdrapie.

Z ilu elementów będzie się składała instalacja i kiedy będzie gotowa?

Powstaną dwie większe rzeźby i jedna mniejsza forma. Właśnie pracuję nad metalowym szkieletem konstrukcji, jednocześnie znajomi plecionkarze pomagają mi wypłatać moduły. Rzeźby powstaną powoli, to wielotorowy proces, ale zbliżamy się do końca. Zapraszam wszystkich mieszkańców na otwarcie wystawy już 27 października.

Rozmawiał
Bartłomiej Pograniczny

Nasze osiedla – wczoraj i dziś

foto.: Lucjan Świącki – album Warszawa (1981) (górne zdjęcie), Marcin Bagrianow (dolne zdjęcie)

Od strony placu Grunwaldzkiego spójrzmy w głąb alei Wojska Polskiego i osiedla Żoliborz II. Osiedle ograniczone jest ulicami: al. Wojska Polskiego, al. Jana Pawła II, ul. Rydygiera i częściowo ul. Gen. Zajączka oraz Or-Ota. Oddane w roku 1965 według projektu Bogusława Karczewskiego. Ciekawostką jest

dla istniało do wybuchu Powstania Warszawskiego osiedle dla bezdomnych i bezrobotnych, ulokowane w dawnych barakach carskich postawionych tutaj pod koniec XIX wieku.

Na zdjęciach stan z 1981 roku i obecnie.

Marcin Bagrianow

Finał Festiwalu Piosenki Retro im. Mieczysława Fogga

21 września w sali widowiskowej Społecznego Domu Kultury WSM odbył się Finał Konkursu Wokalnego XXI Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Retro im. Mieczysława Fogga oraz koncert zespołu muzycznego Evelina's Swing Band.

SAWP otrzymała pani Sara Zaniewska. Dostała także nagrodę „Złotego Liścia Retro” przyznawaną jej przez Radę Programową Festiwalu. Jury przyznało ponadto kilka wyróżnień. Warto przypomnieć, że laureatką pierwszej edycji konkursu była Sława Przybylska.

Podczas części oficjalnej głos zabrał dyrektor artystyczny Festiwalu oraz pani Ewa Śnieżanka z Zarządu SAWP. Zaapelowała o ochronę praw do artystycznych wykonawców. Poruszyła kwestię tantiem wykonawczych.

Konkursowi towarzyszył koncert Evelina's Swing Band, zdobywcy I nagrody Festiwalu w 2020 roku. W jego wykonaniu usłyszeliśmy między innymi tak lubiane piosenki, jak: „Ja się boję sama spać”, „Warszawa ja i Ty”. Sala była wypełniona po brzegi, publiczność gorąco reagowała na każdy zaśpiewany utwór. To był bardzo przyjemny wieczór.

Wydarzenie objęli patronatem: prezydent Warszawy Rafał Trzaskowski, rodzina Foggów, Fundacja Retro im. Mieczysława Fogga, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu i Biblioteka Polskiej Piosenki w Krakowie. Fundatorami głównej nagrody w konkursie byli zaś: Polskie Radio RDC, Stowarzyszenie Artystów Wykonawców SAWP, Fundacja Retro im. Mieczysława Fogga.

Konkurs poprowadził pan Michał Fogg, prezes Fundacji Retro, prawnik artysty.

Grand Prix XXI Festiwalu oraz cześć w wysokości 1000 euro od Stowarzyszenia Artystów Wykonawców

Władysław Głowala

KUPIĘ TWOJĄ NIERUCHOMOŚĆ

SZYBKO, BEZPOŚREDNIO, ZA GOTÓWKĘ

ANDRZEJCZYK
NIERUCHOMOŚCI

666-979-366

www.ANDRZEJCZYK.pl

Przetargi w WSM

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa
Administracja Osiedla Zatrasię

przy ulicy Elbląskiej 14 w Warszawie

ogłasza przetarg nieograniczony na:

Utrzymanie czystości, właściwego stanu sanitarnego budynków i przynależnych do nich terenów zielonych oraz terenów niezabudowanych (utwardzonych), znajdujących się w zasobach Administracji Osiedla WSM Zatrasię.

ZAMAWIAJĄCY:

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa
ul. Elbląska 14, 01-737 Warszawa
KRS 0000074605,
REGON 000489811,
NIP 525-000-64-95.

ORGANIZATOR:

Dyrektor Osiedla WSM Zatrasię
Administracja Osiedla WSM Zatrasię
ul. Elbląska 14, 01-737 Warszawa
tel.: 22 42 71 100
e-mail: sekretariat@wsm-zatrasię.pl

Termin składania ofert do dnia 14.10.2024 do godz. 10:00 w siedzibie Organizatora ul. Elbląska 14 (wejście B), 01-737 Warszawa.

Otwarcie ofert 14.10.2024 godz. 15:00 w lokalu nr 1 przy ul. Krasińskiego 38C w Warszawie.

Materiały przetargowe w wersji papierowej do nabycia w cenie 200,00 zł plus VAT (246,00 zł), płatne przelewem na konto 60 1020 1026 0000 1102 0304 2207. Materiały w formie elektronicznej nieodpłatnie.

Materiały przetargowe do pobrania w siedzibie Organizatora pokój nr 1 od dnia 27.09.2024 do 11.10.2024. w godzinach: poniedziałek-czwartek 8:00-15:00, piątek 8:00-13:30.

Wadium w wysokości 15.000,00 zł należy wpłacać przelewem na rachunek bankowy nr: 60 1020 1026 0000 1102 0304 2207.

Wykonawca jest związany ofertą przez czas wynoszący 60 dni.

Termin wykonania zamówienia: okres obowiązywania Umowy zawartej z Wykonawcą.

Osoby upoważnione do kontaktów z oferentami:

Anna Staszalek tel. 22 42 71 106
anna.staszalek@wsm-zatrasię.pl,

Mariusz Zieliński tel. 22 42 71 102
mariusz.zielinski@wsm-zatrasię.pl

Blanka Jeziorowska tel. 22 42 71 102
blanka.jeziorowska@wsm-zatrasię.pl

Sekretariat 22 42 71 100 sekretariat@wsm-zatrasię.pl

Spółdzielnia zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyny.

nie widzą	zastrzeżenie	szczecińska	przed oczami telewizora	alkaloid z kawy	stynny Anonim	zwód z piłą	Katarzyna, tyżwiarka	... Dame katedra	czekają na kombajn	
piwniczka	1			jedno z wielu w łańcuchu				zawód na kolei		
Smolarek		urwisy	tył okrętu	4		długa, cienka gałązka			8	
zamiast kremu do golenia				część atomu						
			Armstrong, kosmonauta			stolica Grecji		3		
żyły wodne	tandeta			imię dyktatora Kuby	technika uzdrowiciela	z nich robione futro	rodzaj kilofa	bańniowy skarbiec	imię Miss Świata 89	rzeka słynąca z zamków
karpaci lud	powieść Alberta Camusa	Helmut, były kanclerz	"francuski" pierwiastek				pierwszy król izraelski			
		7			w nim panienka					
batalion			polska wieża hi-fi				Catherine ... - Jones		6	
łapią bezpańskie psy	Wrona z "Tele-eksprasu"				twórca nowych stylów			5		
			tłuszczowiec		2		straszyc we śnie			

zadanie udostępnił serwis krzyżówkowy szarada.net

Wśród Czytelników, którzy na adres redakcji (Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, ul. Elbląska 14, 01-737 Warszawa) lub adres e-mail organizacyjny@wsm.pl) nadesłali rozwiązanie do 15 listopada, rozlosujemy **3 zestawy kosmetyków marki Lirene, sponsora nagród w krzyżówce.** Nazwiska laureatów podamy w następnym wydaniu.

Nagrody za krzyżówkę z poprzedniego numeru wylosowali: **Magdalena Kamińska, Katarzyna Rozenek, Andrzej Wolanin.** Gratulujemy.

Prosimy o kontakt pod numerem 22 561 34 16. Nagrody nieodebrane do 15 listopada przepadają na rzecz redakcji.

1 2 3 4 5 6 7 8